

ŠOLARIJA

... ker šola prija

Šolsko leto
2019/20,
št. 24

Šolsko glasilo
učencev
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

KAZALO

PRED KORONO

UVODNE BESEDE str. 3

PREDKORONSKA USTVARJALNICA str. 4

NAŠI DOSEŽKI str. 17

MED KORONO str. 24

KUHARIJA str. 55

ENGLISH CORONA str. 57

RAZISKAVA SPLETNIH MEDIJEV str. 70

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična
obdelava:
Lilijana Pelc

Naslovnica:
Gal Konečnik Ivešić, 3. b

Ilustracije:
Učenci OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Fotografije:
učitelji in učenci OŠ Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Del glasila je objavljen na [spletni strani](#).

Ob posameznem članku je priložena povezava za ogled.

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**

... **ker šola prija**

je prišlo zgolj po naključju.

Drage bralke, dragi bralci!

Pred vami je prav posebna izdaja šolskega glasila. Tokrat se vam oglašamo in vas pozdravljamo iz domače postelje, saj smo v izolaciji, kamor nas je prikovala že vsem znana korona. Ampak mi se ji ne damo, ne pustimo, da bi nam prišla do živega.

Poslali ste že veliko svojih izdelkov, zato smo se na uredniškem odboru odločili, da glasilo kljub izrednim razmeram bo. Sicer bo le v spletni obliki, a nič hudega. Tako imamo možnost objaviti tudi vaše malce drugačne izdelke. Nekaj pa je tudi prispevkov iz časa pred izbruhom korone, in sicer takšnih, ki še niso bili objavljeni na spletni strani šole.

Pa drugače? Že pogrešate kaj šolo? Verjetno nekateri bolj, spet drugi malo manj. Mislim, da šole kot takšne res verjetno ne pogrešate, skoraj zagotovo pa marsikdo pogreša šolski vrvež. Posedanje po hodnikih, skrivanje za vogalom, hitenje iz učilnice v učilnico, klepetanje s svojimi prijatelji v šolskih klopih, čakanje v vrsti na odlična kosila, tekanje po šolskem igrišču ... in še marsikaj.

Hja, upajmo in držimo pesti, da se kmalu vidimo.

Do takrat uživajte v spletnem listanju glasila in v objemu svojih domačih!

Predvsem pa pazite nase!

Učiteljici Lilijana in Katja

PREDKORONSKA USTVARJALNICA

Drugošolci so bili ustvarjalni že pred »korono«.

KROKODIL

Nekoč je živel krokodil, ki ni imel prijateljev in je hodil po Afriki sam in osamljen. Potem je srečal krokodiljo samico. Bila sta si všeč in sta živela srečno do konca svojih dni.

(Nik Kac, 2. b)

PSIČKA PIKA

Zaželel sem si kužka. Oče je rekel, da bom kužka dobil za rojstni dan. Minili so meseci. Ko je bil moj rojstni dan, sem dobil psičko. Ime sem ji dal Pika.

(Jakob Vaukan, 2. b)

NOGOMETNA TEKMA

Jure se odpravlja na nogomet. S sabo je vzel žogo, čevlje za nogomet in še nogometne nogavice. Ravno kar preigrava nasprotnike. Marcel mu pomaga. Zmagali so na tekmi. Dobili so pokal.

(Jan Ravlan, 2. b)

PRIJATELJSTVO

Moje ime je Naja. Imam prijateljico Lino. Večkrat se skregava, a se vedno pobotava, zato moje življenje nikoli ni grozno in žalostno. *(Naja Prapertnik, 2. b)*

PRAVLJICA ZA LAHKO NOČ

Nekoč je živel zajček po imenu Lucifer. Mama in oče sta ga klicala Luc. Ampak Luciferju to ni bilo všeč, zato se je odločil, da gre živeti na Luno. Na Luni so živeli Lunini zajci. Videli so jokajočega zajca. Vprašali so ga, zakaj joče. Zajček Lucifer se je pripravil, da pove svojo zgodbo in vsi Lunini zajci so ga poslušali. Začel je: »Jaz sem Lucifer...« In Lunini zajci so ga sprejeli v svoj Lunin klub. *(Aljaž Jezernik, 2. b)*

LETEČI ZAJČEK

Zajček je bil žalosten, ker se je izgubil v gozdu. Tamara ga išče, zajček pa sedi na štoru in je žalosten. Spomnil se je, da lahko leti, zato je odletel do Tamare. Potem sta oba odšla domov. Doma sta imela kino in sta praznovala, ker se je vrnil domov.

(Tamara Lavre – Legnar, 2. b)

ANGLEŠČINA

Pri angleščini se učimo angleški jezik. Uči nas Mateja Žgur. Lepo je, ko se naučiš tuje jezike. Seveda je to zelo težko. Jaz se najbolj spoznam na črke in številke, mučijo pa me barve.

(Marcel Lampret, 2. b)

PES

Pes se je izgubil v gozdu. Kmalu se je vrnil domov. Rok je kregal psa, ker je šel v gozd. Pes je bil užaljen, ker ga je Rok kregal, zato je spet pobegnil v gozd. Rok je pogledal v kletko in videl, da psa spet ni. Bilo mu je zelo žal. Šel ga je iskat in ko ga je našel, ga je objel. Živela sta skupaj srečno do konca svojih dni. *(Tjaž Novak Lešnik, 2. b)*

ZAJEC POBEGNE

Nekoč je živela zajčja družina. Na bregu je imela majhno hiško. V njej so bili zajčki. Mali zajček je bil zelo poreden. Nekega dne je pobegnil. Starša sta ga iskala. Igral se je na jasi s prijatelji. Starša sta bila vesela, ker sta ga našla. Skupaj so odšli domov.

(Ana Iza Stoporko, 2. b)

PSIČEK MURI

Rok je našel izgubljenega psička. Ime mu je dal po črni dlaki. Rok mu je dal malo mleka in ko je popil vse mleko, ga je peljal na sprehod. Ko sta prišla nazaj, sta šla spat.

(Teja Kobold, 2. b)

KUŽEK ART

Ko sem prišel iz šole, sem našel kužka. Ko je prišla mama, se ji je kužek zasmilil. Ime smo mu dali Art. Potem je prišel na obisk Gaber in je rekel: »To je moj kužek.« Bil sem žalosten. Rekel je, da ga lahko obdržimo. »Jupi!« sem zakričal. *(Matija Mencinger Merzdovnik, 2. b)*

GOBOVA JUHA

Šla sem v gozd. Nabrala sem lisičke in jurčke. Nato sem šla v trgovino. Tam sem kupila sestavine za juho. Z mamo sva skuhali juho. *(Lili Pečolar, 2. b)*

ZIMSKO VESELJE

Bil je lep zimski dan. Otroci smo se odpravili na bližnji hrib. Marcel in jaz sva se kepala. Matija in jaz sva se smučala. Luka se je zabil v start. *(Aljaž Pačnik, 2. b)*

KUŽEK SKY

Kužek živi v gozdu. Tam, kjer živi, je našel kost. Ta kost je bila sladka. Nekega dne je šel poiskati dom. Našel je mesto. Jaz sem ga rešila. Dala sem mu vodo, toplo odejo in hrano. Obdržala sem ga za vedno. *(Lina Kodrnja, 2. b)*

SNEG

Zima je prišla. Jure in Taja sta se igrala na snegu. Taja se je naveličala. Odšla je po drsalke v sobo. Poklicala je Jureta, da se ji je pridružil pri drsanju. Tako sta se oba drsala, dokler je bil led. *(Staša Žvikart, 2. b)*

TRAVESTIJA

Od nekdam lepe so osmošolke slovele,
al' lepše od ene bilo ni nobene,
nobene sošolcem b'lo bolj zaželene,
ob času nje cvetja dekleta ne žene.
Ko redovalnica ocene je zbiralala,
najboljša ocena je petka bila.

Mnog'tere petice, mnog'tere enice,
oko je na skrivnem solze prelivalo,
ker Micki učit' se nikoli ni dalo,
al' petic bilo je nji vedno premalo.
Kar slišala sošolcev trojk je prejet,
skušala jih v mreže razpete je ujet.

Je znala obljubit, je znala odreči,
in biti neumna in biti prijazna,
sošolce vnemat', bit' zelo neopazna,
modrij in zvijač je bila skoraj prazna.
Sošolce je dolgo vodila za nos,
ga stakne nazadnje, ki bil ji je kos.

Na Starem so trgu, pod lipo zeleno,
renaulti, FW-ji, mercedezi stali,
lastniki teh avtov so divje plesali,
drug v drugega ves čas so pogledovali.
Kraljica vseh deklic je Micka bila,
a ona ni imela belega mercedeza.

»Zakaj pa ne plešeš?« so jo spraševali,
veselih se brani in ples odlašuje,
izgovore nove si ves čas zmišljuje,
že sonce zahaja, se mrak približuje.
Ko ura odbila je osem, zares,
želela je iti Micka na ples.

Al' ker se ozira, sošolca si zbira,
zagleda na stolu sedeti junaka,
enac'ga na šoli mu ni korenjaka,
želi si plesati z njim deklica vsaka.
Le njega si Micika lepa želi,
zaljubljeno v njega obrača oči.

To videt model, ta se Micki približa,
»Al' hot'la bi z mano plesati, tamala?«
potem je naenkrat soseda obstala:
»Kravato poprav' si, saj nisi budala!«
»Kaj praviš, ti Micka, si ready za ples?
Kaj praviš, ti Micka, sedaj gre zares.«

To reče in se ji globoko prikloni.
Sladko mu nasmeja se Micika zala:
»Nobene stopinjce še nisem plesala,
da lep avto imaš, res je, ni šala.
Zatorej le hitro mi roko podaj,
Lej, sonce zahaja, jenjuje že raj!«

Podal ji model ta prelepi je roko,
in hitro ta dva sta s stola vstala.
Zaljubljena, mirno si roke podala,
v res hitrem ritmu strastno zaplesala.
Ne vidi se, kdaj da pod noga udar',
plesala sta, ko bi ju nosil vihar.

To videti drugi so čist' ostrmeli.
Od videnega DJ-ju sta roki zastali.
Ker niso zvočniki glasova več dali,
modela nogi sta močno zacep'tali:
»Ne maram!« zavpije »za gosli, za bas.
Strun drugih, ko plešem, zapoje naj glas!«

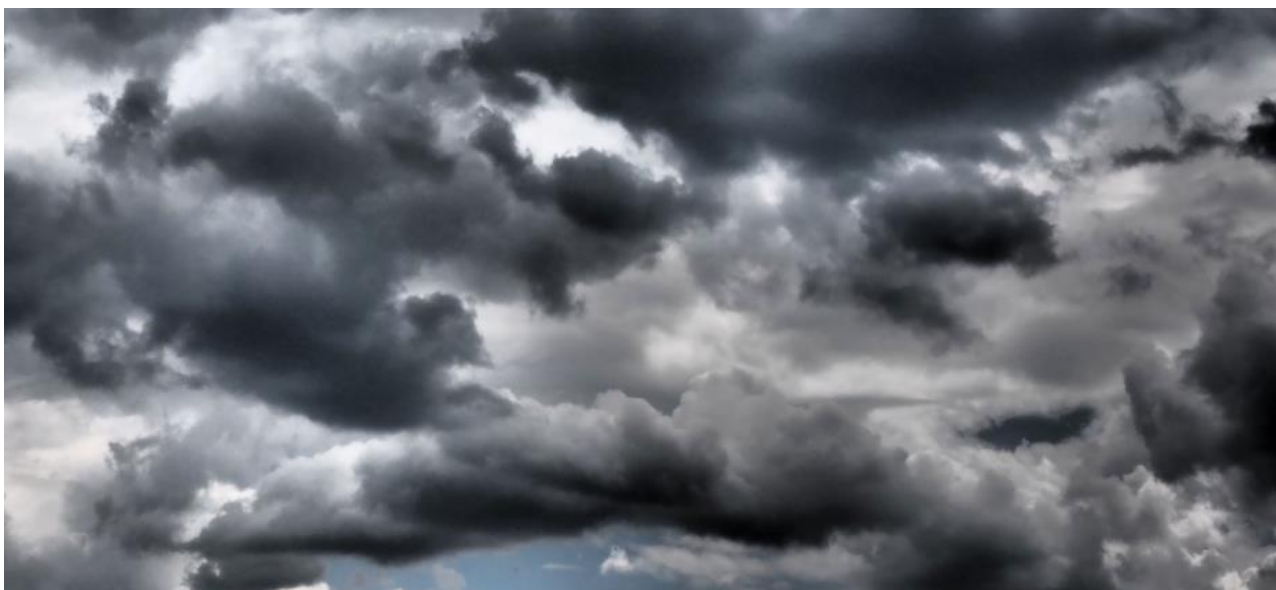
So brž pridrvili se črni oblaki,
zasliši deklet se zgroženih vreščanje.
Ne vidi se zvezd več prelepo sijanje,
zasliši se kapljic glasno kapljanje.
So vsi daleč odpeljali se
in onadva ostala sta le.

»Ne boj se, ti Micka, le hitro mi stopi.
Ne boj se,« ji reče »ne boj se vreščanja,
ne boj se ti kapljic teh majhnih kapljanja,
ne boj se potokov in morij valovanja.
Le urno, le urno obrni pete.
Ker moji domači spoznati te žele.«

»Ah, malo postojva, ti predrzni kramljalec,
da jaz se oddahnem, da noga počije.«
»Ni blizu, ni blizu, do moje graščine,
kjer v redovalnico se ti enka izlije.
Sošolci te Micka nič več ne žele.
Le urno, le urno obrni pete.«

To reče, hitreje sta se zasukala,
In bliže, in bliže do avta spustila.
Pri bregu Ljubljan'ce sta 3x zavila,
k njegovim domačim v graščino planila.
Sošolci so vid'li enk pri Micki preveč,
al' petke pri njej videl nobeden ni več.

Sara Tušnik, 8. a

ČAROVNICA

Ko bi se zbudila,
v roke palico bi dobila.
Z njo začarala bi lepši svet,
poln ljubezni in cvetlic vzet.

Odšla bi v sanjsko deželo,
kjer vse se zdi brez skrbi.
Ljudem ljubezen bi podelila
in v dobre jih spremenila.

S srečo bi vse ljudi osrečila,
ne eden ne dva se ne bi ponesrečila.
Kar življenje bi ti dalo,
s smehom bi te prav rado obdalo.

Šole ne bi bilo in
vse bi mi dobro šlo.
Ljudi bi z veseljem spametovala
in se vsem z veliko radostjo predala.

Julija Gradišnik, 6. a

BUDNICA ŠMARČANOV

Vstanite vsi Šmarčani,
vaš šmarški zvonec že doni.
Pred vrati otroci vam igrajo
in v travi se žgečkajo.

Vstanite in skozi to prelepo
vas pojdite.
Nad vami Uršlja v soncu se blešči
in Pohorje na ves glas »VSTANITE!«
že kriči.

Prebuja vas Mislinja
s to svojo prelepo melodijo,
ki skozi dan vam jo
vedno višje vije.

Maja Pleunik, 8. a

SKRIVNOSTA BITJA

Ta skrivna bitja v gozdu živijo
in nam dobro voljo delijo.
So lepi, različni, majhni,
ljubezni polni in zdajšnji.

Pameti jim ne primanjkuje,
ampak veselja jim kdaj zmanjkuje.
Saj kdo včasih pozabi ljubiti
in se dobrega narediti.

Prav radi pomagajo
in vse skupaj premagajo.
Sebičnosti ne poznajo
ter si marsikaj zadajo.

Julija Gradišnik, 6. a

Sonce

Ko pogledaš v nebo,
vidiš, da spremenilo se bo.
Ker dežuje zdaj,
spet novo Sonce bo prišlo v raj.

Sonce nas bo obžarilo
in nas pogrelo.
Dežja mesec več ne bo na nebu,
saj zadržal se bo v hlevu.

Veseli Sonca bomo vsi
in tudi psi.
Ta raj je lep
kot kakšen galeb.

Srečni bomo zaradi Sonca
in videli ga bomo iz lonca.
Zvečer pa vidiš Luno,
a veš, da Sonce se bo spet prižgalo svobodno.

Ker Sonce je edina prava toplota
in edina svetloba,
je Sonce večno
in ne tečno.

Žan Kotnik, 5. b

Potovanje z raketo

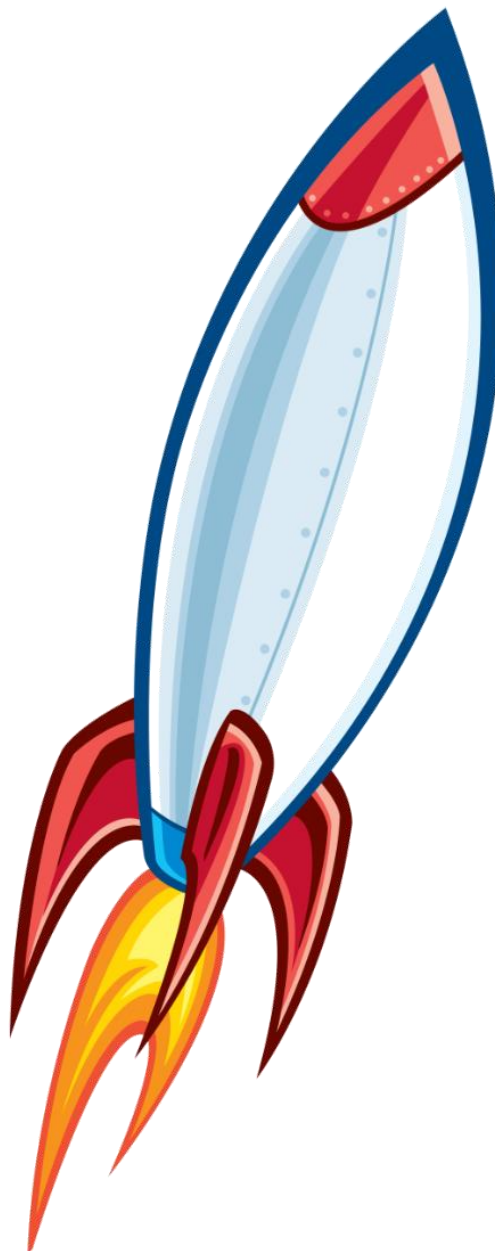
Kaj je bolje
kot vesolje?
Tam so zvezde, planeti,
lune, kometi.

Ko tako z raketo v mislih potuješ,
nujno še prijatelja potrebuješ.
Skupaj bosta pristala na neki oddaljeni planet
in nam z njega prinesla pravi pravcati amulet.

Ko pa se vprašaš, kaj se zgodi,
če raketa ti v vesolju se razleti,
ni najbolj pametno to,
da pustiš, da te izstrelijo nekam v nebo.

Po drugi strani pa,
te čaka prava slava,
saj še človek ni ravno daleč v vesolje šel,
kaj šele, da bi iz vesolja ušel!

Za to bomo potrebovali boljšo tehnologijo,
pa bolje bo potrebno spoznati kemijo.
Mene pa prav nič ne mika,
da bi se naučil kakšnega čarovniškega trika,
ki bi nam pomagal stran.
A verjetno mi tako ali tako ne bi uspel
in ubogi testni zajček bi nekje lahko le sam sebi pel.

Ažbe Turičnik, 6. a

Učenci 6. b razreda so ob prebiranju pesmi Čarovnik, ki jo je napisal Dane Zajc, poustvarjali svoje čarovniške pesmi.

Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
ki iz avtov kolesa dela.

Pa narobe.

Ki iz šole travnik naredi.

Pa narobe.

Ki iz pametnih neumne dela.

Pa narobe.

Z učbeniki nič ne naredi,

zvezke pa kar podvoji,

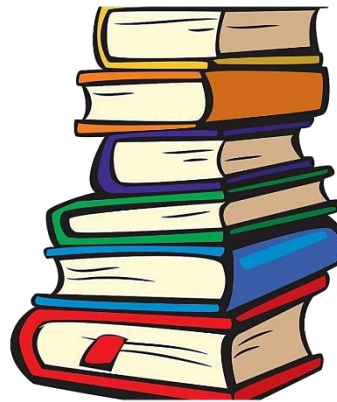
iz koles motorna kolesa naredi.

S konji Nežo premami,

Matijo pa v jezo spravi.

Tjašu kapo na glavo posadi, Maju pa gozd.

Nam drugim pa nič ne naredi. **(Amar Ribo, 6. b)**

Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
ki mravlje v muhe spremeni.

Pa narobe.

Ki vrane v drevo spremeni.

Pa narobe.

Ki flumastre v barvice spremeni.

Pa narobe.

Ki tobogane v gugalnice spremeni.

Pa narobe.

Ki rože v krastače spremeni.

Pa narobe.

Ki domače naloge v bonbone spremeni.

Pa narobe. **(Klara Stopernik, 6. b)**

*Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
ki iz revnih ljudi bogate naredi.*

Pa res.

Ki iz hamburgerjev jabolka naredi.

Pa narobe.

Ki iz medvedov miši naredi.

Pa narobe.

Ki iz starejših mlajše naredi.

Pa narobe.

Ki iz pridnih poredne naredi.

Pa narobe.

Ki iz sonca dež naredi.

Pa narobe. **(Luka Zajc, 6. b)**

Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
ki iz zlobnih naredi prijazne.

Pa narobe.

Ki iz majhnih naredi velike.

Pa narobe.

Ki iz revnih naredi bogate.

Pa narobe.

Ki iz ljubosumnih naredi všečne.

Pa narobe.

Ki iz lačnih naredi site.

Pa narobe.

Ki stare naredi mlade.

Pa narobe.

Ki ljudi spremeni v vesoljce.

Pa narobe. **(Neža Vidovič, 6. b)**

Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
ki iz revnih bogate dela.

Pa narobe.

Ki stare v mlade spremeni.

Pa narobe.

Ki iz lista domačo nalogo naredi.

Pa narobe.

Ki iz kamna goro ustvari.

Pa narobe.

Ki šparovček v 100 € spremeni.

Pa narobe.

Ki iz butca pametnjakoviča naredi.

Pa narobe.

Ampak pozabil sem njegov naslov.

Ni čudno, saj se vsak dan nekam drugam preseli. **(Svit Serušnik, 6. b)**

Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
ki iz pridnih lenuhe dela.

Pa res.

Ki iz pridnih huligane dela.

Pa res.

Zvečer umazan, zjutraj še bolj.

Pa res.

Iz dreves raketo zgradi.

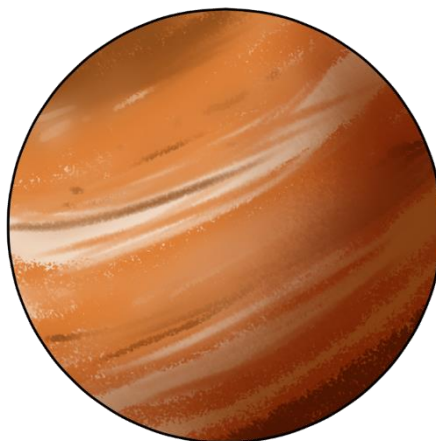
Pa res.

Ki mačka miš lovi.

Pa res. **(Tjaš Lipovšek, 6. b)**

Rad bi vas peljal k čarovniku, znanstveniku in izumitelju,
 ki iz belcev črnice naredi.
 Pa narobe.
 Iz nerodnih spretne naredi.
 Pa narobe.
 Iz debelih suhe naredi.
 Pa narobe.
 Iz neumnih pametne naredi.
 Pa narobe.
 Ki z Zemlje pošlje te na Luno.
 Pa na Jupiter.
 Čarovnik pride k meni na obisk,
 zato ta pesem se konča,
 ker komaj čakam ga. (Timon Nuraj, 6. b)

21. Mirovniški festival v Slovenj Gradcu

V mestnem jedru Slovenj Gradca smo se z učenci Osnovne šole Šmartno pri Slovenj Gradcu v sončnem vremenu udeležili **21. Mirovniškega festivala**.

V MO Slovenj Gradec z dvema festivaloma obeležujejo **Svetovni dan miru**. Združeni narodi so leto 2019 razglasili za leto **avtohtonih jezikov**. Temo letošnjega Mirovniškega festivala je zaznamoval slogan **Pogovarjaj se z mano**. Festival je potekal v **petek, 20. septembra**.

Z učenci naše šole smo se aktivno predstavili na stojnici, ki smo jo okrasili z besedami jezika našega srca – **koroščine**. Na plakat so mimoidoči lahko pisali **koroške besede**. Za pravilno razlago **koroških povedi** so obiskovalci prejeli **vloženi jezik**, mimoidoči so se v koroščini pogovarjali po **tihem telefonu**. Na **interaktivni tabli** so iskali kraje v Sloveniji in jih povezovali z **narečnimi besedami**.

Živahno je bilo tudi na drugih stojnicah, na katerih so se predstavljale nevladne in humanitarne organizacije iz cele Slovenije, koroške šole ter invalidske organizacije in društva, ki združujejo ljudi s posebnimi potrebami. Pester je bil tudi spremljevalni program z zanimivimi zabavno-ustvarjalnimi delavnicami. V letu avtohtonih jezikov je na prireditvenem odru nastopil zanimiv glasbeni gost Nipke.

Naši učenci so na stojnici preživeli prav poseben dan in začutili pomen ohranjanja našega narečja.

Učence sem spremljala učiteljica Tadeja Germadnik Modrej.

Pri **slovenščini** smo v letošnjem šolskem letu 2019/2020 imeli v devetem razredu tudi govorne nastope. Letošnja tema je bila **Opis in predstavitev osebe**.

Izpod naših peres so nastale res lepe predstavitve. Pri pisanju in pri govornih nastopih smo uživali ter spoznali člane družin naših sošolk in sošolcev. V branje vam jih ponujamo nekaj.

MOJA MAMA

Za opis osebe sem si izbrala mojo mamo. Ime ji je Natalija, piše se Knez. V otroštvu je živel na Prevaljah, pred petindvajsetimi leti pa se je preselila v Turiško vas. Zaposlena je na Mestni občini Slovenj Gradec, na oddelku, kjer vodi področje šolstva in predšolske vzgoje. Po izobrazbi je magistra znanosti, svojo službo opravlja s srcem in z veseljem.

Njene oči so čudovitih mešanih barv, zunanji del je modrosive barve in se preliva v rjavkasto zelene tone. Ima dolge in goste trepalnice, ki ji še toliko bolj poudarijo barvo oči. Njene obrvi so temno rjave barve in lepo oblikovane, njena koža pa je gladka in mehka. Lasje ji segajo do ramen in so temno črne barve, do pravega izraza pridejo šele na sončni svetlobi. So valoviti, mehki ter lepo negovani, najraje pa jih nosi spuščene. Lica in nos ima prekrita s pegicami. Ima velike, rdeče in lepe ustnice. Mamini nohti so lepo oblikovani, vedno so tudi lepo polakirani in svetleči. Na zapestju vedno nosi različne zapestnice, katerih barva se vedno prilega njenim oblačilom.

Najraje nosi športno-elegantna oblačila, zelo rada ima črne kavbojke v kombinaciji s srebrno-sivimi majicami. Je vitke postave in meri približno 165 cm. Zelo rada nakupuje oblačila in čevlje ter to ljubezen deli tudi z mano. V prostem času se najraje druži s prijateljicami, zelo rada riše, ampak še raje šiva. Največ časa pa posveti meni in bratcu, zelo naju ima rada in bi storila vse, da bi imela čim boljše in ugodno življenje.

Po horoskopu je lev, za katere je značilno, da so prijazni, ustvarjalni, samozavestni ter izredno zvesti tistim, ki jih razumejo in cenijo takšne, kot so. Po mojem mnenju bi lahko rekli, da ji predstavljanje tega znamenja gre odlično od rok. Je vestna in dobrega srca ter bi storila vse, da bi pomagala sočloveku. Moja mama je zelo čustvena pri določenih filmih, ki jih gleda, ne sramuje se, če kdaj potoči kako solzo, če ne od žalosti pa od smeha. Ona je tudi ena redkih ljudi, ki jih poznam, ki so zelo vedoželjni, saj se z veseljem nauči kaj novega. Nikoli ni imela in tudi dvomim, da bo kdaj imela težave v sklepanju prijateljstev, saj je zelo družabna oseba.

Je prijazna in zaupljiva oseba, ki vedno želi vedeti, kaj se dogaja okoli nje. Že od malih nog obožuje živali, najraje pa ima pse. Večinoma se njeno življenje vrti okoli družine, ki si jo je ustvarila pred 14 leti. Zelo obožuje različno sadje in zelenjavo. Rada se ukvarja z jogo in vrtnari. Najbolj jo sprosti sprehod po naravi, ko ji vreme to omogoča. Obožuje sneg in se na njem obnaša kot razigran otrok, a še raje pa potuje in odkriva njej neznane koticke sveta, seveda v družbi svojih prijateljic ali družine. Ni je strah neznanega in poda se tudi v države tretjega sveta.

Njen strah niso običajne stvari, kot so višina, letenje, kače in žuželke, temveč ima strah pred vsemi letečimi bitji, to pa zato, ker jo je v ranem otroštvu na babičini kmetiji, kjer sedaj stoji moj dom, napadel petelin, z njim pa 20 kokoši.

Oseba, ki sem jo opisala, ni le moja mama, temveč moja najboljša prijateljica. V življenju mi pomeni ogromno, zato sem jo tudi izbrala za predstavitev pri govornem nastopu, da jo boste dodobra spoznali tudi vi. Upam, da ste v predstavitvi uživali tako kot jaz, ko sem jo pisala.

Daša Krivec, 9. b

MOJA BABICA

Moja babica Marija Šumah je stara 77 let. Živi v hiši v Mislinjski Dobravi z 8-člansko družino in s psom. Velika je približno 156 cm in je srednje postave. Ima lepo pokončno držo. Rjave in nekako skodrane lase si barva, da prekrije sive. Ima modro-sive oči, mali nos in ozka, podolgovata usta. Njen obraz je bolj okrogle oblike, na katerem so tudi gube, kar pa je primerno takšni starosti. Je svetle polti. Oblečena je v preprosta oblačila. Doma nosi trenerko, če pa gre kam, obleče tudi elegantne črne hlače z bluzo. Vrat ji krasi zlata verižica, ki je nikoli ne sname. Živi zelo zdravo. Rada ima zelenjavo, sadje, je pa tudi meso, predvsem ribe in perutnino. Sladkarijam se izogiba. Popije veliko vode in čaja. Ne pije gaziranih pijač, ob redkih priložnostih rada spiže kakšen kozarec vina.

Po značaju je zelo ljubezniva, čeprav se hitro razjezi. Je precej zamerljiva, a hitro pozabi in se obnaša, kot da se ni nič zgodilo. Raje dvakrat premislim, preden ji kaj rečem, saj je občutljiva in si vse jemlje tako k srcu. Rada pomaga ljudem in daje dobre nasvete. Vedno, ko je kaj narobe, se lahko zatečem k njej. V družbi je zelo komunikativna. Vključi se v vsak pogovor, kar včasih izpade tudi malo vsiljivo. Ni je težko spraviti v smeh, ampak po navadi prav ona razvedri mene. Ko zazvoni zvonec, je vedno prva pri vratih, to je primer njene radovednosti, kar je včasih tudi koristno. Skrbi za celotno družino, ampak vem, da ima mene najrajši.

Ima mlajšo sestro in brata, s katerima se dobro razume in ohranja stike, čeprav se ne vidijo prav pogosto. Ima samo enega otroka, mojega očeta, in tri vnuke. Brez moža živi že več kot 30 let. Pravi, da ji gre dobro tudi brez njega, čeprav večkrat začutim, da se počuti osamljeno. Z mojim rojstvom se je preselila iz bloka na Prevaljah v hišo.

Babica je bila vsak dan z menoj od mojega prvega dne. Skupaj sva hodili na sprehode in pripovedovala mi je o svojem otroštvu, kar dela še danes. Vedno jo rada poslušam, saj se iz tega tudi kaj naučim. Naučila me je skromnosti, poštenosti in kako ravnati z ljudmi. Vedno mi je predstavljala nekakšen vzor. Njeno otroštvo ni bilo tako lepo, kakršnega imamo otroci danes, ampak je imela dobre starše, po katerim se zgleduje.

Od nekdaj je bila skromna. Želi si samo zdravja, sreče sebi, predvsem pa svoji družini. Rada bi dočakala še toliko let, da vidi pravnuke in moj zaključek šole. V mladih letih je želela potovati, a ji to niso mogli omogočiti starši, niti njen mož. Še zdaj ima nekakšno željo po tem, a je zgubila voljo do tega zaradi bolezni.

Boji se zaprtih prostorov, zato nikoli ne uporabi dvigala. Prav tako ne uporablja tekočih stopnic, zaradi nekdanje nezgode.

Pred upokojitvijo je delala kot računovodkinja, čeprav je želela postati vzgojiteljica, a ni bilo možnosti. Sedaj je neprestano doma, razen če je treba opraviti nakupe ali obiskati zdravnika. V prostem času, ki ga ima na pretek, rešuje križanke, gleda televizijo, bere ali pa z mano igra karte in druge družabne igre. Večkrat tudi šiva. Rada posluša glasbo, obožuje pa opere. Ima pripomoček za telovadbo, na katerem si razgiba noge in roke. Popoldne gre tudi na sprehod s psom. Nabira zelišča in skrbi za vrt ter okolico. Trenutno piše svoj življenjepis, saj želi zapustiti svoje spomine nam vnukom.

Mislim, da je moja babica prečudovita ženska, ki je skozi življenje dala marsikaj. Res je, da ji ni bilo postlano z rožicami, zato ji želim sama to s svojo družbo spremeniti.

Nastja Šumah, 9. a

MOJ BRAT

Moj brat **Matevž Rošer** je pred kratkim dopolnil 21 let. Visok je približno 176 cm in tehta okoli 70 kg. Ima bolj suho, a tudi športno postavo. Njegovi lasje so skuštrani, kratko postrizeni in temno rjave barve. Temno modre oči, v katerih se preliva zelena barva, so na sončni svetlobi še lepše, krasijo ovalen obraz, ki ga poudarijo tudi tanke košate obrvi. Nosi črna moderna očala, katera se lepo prilegajo njegovemu koničastemu nosu. Njegova srednja velika usta so vedno nasmejana. Na levem ušesu ima kožno znamenje.

S starši in dvema mlajšima sestrama, s katerima se dobro razume, živi v veliki hiši v Mislinjski Dobravi. A večino časa preživi v Ljubljani, saj tam obiskuje Institut in akademijo za multimedijo, ker bi v življenju rad bil režiser, saj mu je snemanje in montaža oddaj ter vse povezano z mediji pisano na kožo. Vse to mu omogoča praksa na RTV Slovenija. Zelo dober je pri delu z računalnikom, pri risanju pa ima manjše težave, a mu večkrat priskočim na pomoč. V prostem času se ukvarja s tekom v naravi, kjer rad tudi snema in fotografira. Sprošča se ob gledanju filmov in igranju video-iger. Velikokrat preživlja čas s svojim najboljšim prijateljem Anejem, s katerim gresta večkrat na pijačo ali kosilo, kjer si najraje privoščijo riž in dunajski zrezek, še raje pa si naroči kakšno sladico, predvsem čokoladno, saj čokolado naravnost obožuje. Rad se družijo tudi s svojima mlajšima sestrama ter s psičko Pino, ki jo večkrat pelje na sprehod. Ker pa je pred kratkim naredil izpit za avto, se rad tudi popelje naokoli. Rad je urejen. Ima moderen slog oblačenja, saj se oblači po modi. Najraje nosi črne jeans hlače in siv ali rdeč pullover znamke Adidas, katere znamke obuje tudi superge. Nosi raznovrstne dodatke, največkrat ure. Ob posebnih priložnostih pa je njegov stil zelo eleganten. Veliko sanjari, želi si potovati po svetu, iti na križarjenje, iti v velika mesta, kot so na primer San Francisco, New York ali pa Los Angeles. Tam si želi ogledati studia, kjer snemajo razne filme. Edino, česar Matevž ne mara in mu gre na živce, so dojenčki in otroci stari do 5 let.

Moj brat je prijazna in zabavna oseba. Ima smisel za humor. Vedno te nasmeji in spravi v boljšo voljo. Rad ima urejenost in red. Želi, da je vedno vse natančno, popolno in brez napak. Je eden tistih, ki imajo dar opažanja. Vidi malenkosti in detajle, ki jih drugi ne. Na stvari gleda z drugega zornega kota, zato je velikokrat pozitiven. Razen, ko je jezen, takrat postane njegova družba neprijetna. Ni preveč delaven, saj delo rad prelaga drugim. Je pa izredno tekmovalen, tako da se ga včasih že malo bojiš, še posebno v decembru, ko s sosedi tekmuje, katera hiša bo bolj okrašena. Takrat je rad glaven in ukazovalen, saj res ne mara izgubljati. Čeprav ni preveč družaben, želi biti vedno v središču pozornosti, a ga k temu žal upočasnjuje majhna sramežljivost. Ima smešno, a grdo navado, da s svojega balkona opazuje dogajanje in dejanja sosedov ter jih potem kritizira in mi poroča, kaj so delali, kam so šli ... Čeprav s tem ne misli nič slabega, samo zelo rad ima vse pod nadzorom. Je oseba, ki ne špara jezika, pove naravnost, kar si misli. Ne razmišlja in preiščuje veliko, ampak kar pove, pa čeprav je mogoče v njegovi glavi zvenelo drugače. Večkrat ima "jezik hitrejši od možganov". Je zelo radoveden. Pred njim ne moreš ničesar skriti, saj ga vedno vse zanima in želi vse vedeti. Kot bi bil star štiri. Glede na to, da jih ima enaindvajset, je za svoja leta kar precej otročji. Zelo veliko govori, že skoraj preveč, tako da mi gre včasih že malo na živce.

A vse te lastnosti, njegov značaj, ga delajo drugačnega od ostalih. Zame je nekaj posebnega in mi je zelo pomemben, saj je edini brat, ki ga imam, in mi je vseh takšen, kot je.

Neža Rošer, 9. a

KDO JE HANA ŠALOVEN?

Hana je moja sestra dvojčica, ki je z mano že vse od rojstva. Rojena je 25. marca leta 2005, kar pomeni, da je stara 14 let. Rodila se je le minuto za mano in veliko ljudi pravi, da si nisva niti malo podobni. Hana je nekoliko nižja od mene, visoka je 158 centimetrov, tehta pa okoli 50 kilogramov. Živi v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, v hiši, kamor smo se preselili pred 6 leti. Z njo stanujemo brat Lan, oče Blaž, mama Alenka in jaz. Obiskuje 9. razred Osnovne šole Šmartno pri Slovenj Gradcu, do katere največkrat ubere pot peš, saj ji le-to vzame dobrih 5 minut. Občasno pa se pelje tudi z avtomobilom. Naslednje leto se bo vpisala v Gimnazijo Slovenj Gradec.

Njeni lasje so dolgi, ravni in gosti. So rjave barve, med katerimi so vidni lepi svetli prameni. V šoli jih nosi večinoma spuščene in zatlačene za uho. Doma pa si jih večkrat spne v čop ali figo. Moja sestra ima ovalen obraz, na katerem je nizko čelo in zeleno rjave oči. Že od svojega 10. leta ima preluknjana ušesa. Uthane nosi vsak dan. Njena usta so vedno nasmejana, zato se lahko pogosto opazi njen zobni aparat.

Tako kot v šolo in doma si rada obleče preprosta in udobna oblačila. Največkrat poseže po jeans hlačah in navadni majici. V hladnejših dneh pa jo boste pogosto opazili v pulloverju, bundi ali plašču. Svoj stil pa zaključi z rokavicami, kapo in šalom. Poleti najraje nosi svetla in pisana oblačila. Obuje si natikače, ki jih nosi v številki 38. Včasih si, brez mojega dovoljenja, sposodi moja oblačila, kar mi gre res na živce.

Moja sestra ima najraje morsko hrano. Ko obišče kitajsko restavracijo, si največkrat privošči njihove rezance in kozarec kokakole. A le-to pije samo v restavracijah. Od vsega najraje pije vodo. Obožuje morsko hrano – ribe, morske sadeže na pici ali v rižoti. Spominja jo na morje in toplo vreme, počitnice ter užitek. Pravi pa, da so njena najljubša hrana, pripravljena doma, skutine palačinke. Hana je hrano vseh vrst in zelo malo je tistih jedi, ki jih ne mara. To so na primer mlinci in rdeče zelje. Kljub vsemu se trudi jesti zdravo in skrbi za svojo postavo.

Ker sva skupaj vsak dan, že skoraj 15 let, vam lahko o njenih značajskih lastnostih povem veliko. A to ni edini razlog, zakaj sem se odločila predstaviti ravno njo. Hana je edina oseba, ki ji lahko 100 % zaupam in povem vse. Ko imam kakšen problem, se vedno najprej zatečem k njej. Vedno me posluša in mi pametno svetuje. Pri njej mi je najbolj všeč, ker na stvari vedno gleda pozitivno. Svoje mnenje izraža na spoštljiv in na lep način. Včasih pa ima, kot vsak človek, slab dan in je nepotrpežljiva. Nekateri stvari, ki si jih zada, hoče opraviti čim se le da hitro. Pri domači nalogi in učenju pa ni tako. Vedno si vzame čas za razmislek. Posledica tega so njene odlične ocene in naziv nadarjene učenke. Dela se loteva organizirano in zbrano. Njena pisalna miza in soba sta le malokrat razmetani. Rada ima čisto in urejeno okolje, zato večkrat pomaga pri hišnih opravilih, če ji čas dopušča. Večino časa, ki ga preživi v šoli, najraje posveti likovni in športni vzgoji ter kemiji. Najtežje pa preživlja ure matematike in fizike.

Moja sestra je najbolj smešna in zabavna oseba, kar jih poznam. Kadar sem slabe volje, je vedno prva, ki me nasmeji in razvedri. Ampak zlagala bi se, če bi rekla, da se kot sestri nikoli ne skregava. Kje pa! To se pri nama dogaja zelo pogosto. Ker pa sva obe zelo trmasti, se druga drugi težko opravičiva, če se druga ne opraviči prva. Pri nama to zgleda tako, da se po sporu za nekaj časa ločiva, kasneje pa že pozabiva, zakaj sva se sploh sprli.

Hana je, kljub temu da ima mene skoraj vedno ob strani, zelo samostojna. Tudi razvajena ni. V naši družini je od nekdaj veljalo, da sva si vse delili. Z rojstvom najinega mlajšega brata pa sva bili že navajeni, da nekaterih stvari ne moreva obdržati samo zase.

Je zelo komunikativna in odprta oseba. Rada spoznava nove ljudi. Ni pa ji všeč, če med pogovorom nastane neprijetna tišina, zato je ona pogosto tista, ki jo prekine.

Moja sestra nima veliko prostega časa oziroma kolikor ga ima, ga zelo dobro preživi. Že šesto leto obiskuje glasbeno šolo, kjer igra flavto. Udeležuje se tudi nastopov in koncertov. Od 5. razreda trenira atletiko. Redne treninge opravi štirikrat na teden, vsaj enega pa opravi tudi sama doma. Bila je že na mnogih tekmah, kjer ji je najbolj všeč tek na 60, 100 ali 200 metrov. Najraje pa čas preživlja z družino in s prijatelji.

Vesela sem, da sva s sestro tako povezani, kot sva. Včasih se sploh ne zavedam, kakšna prednost je, da imaš sestro dvojčico.

Lara Šaloven, 9. a

TABOR ASTRONOMIJA

(4.—6. 10. 2019)

Na Medvedjem Brdu smo preživeli aktiven in poučen vikend. **Tabora astronomije** se je udeležilo šestnajst učencev 7.—9. razreda. Namestili smo se v domu *CŠOD Medved*, kjer so nas tamkajšnji učitelji prijazno sprejeli.

Prvi dan smo imeli **splošno predavanje o vesolju**. Temu pa je sledila **delavnica zvezdne karte**.

V nočnih urah smo skozi **teleskop** opazovali **nebesna telesa**.

Drugi in tretji dan sta bila namenjena delavnicam, v katerih so učenci v ustreznem merilu izdelali **modele planetov našega osončja**. Spretni so bili pri izdelavi **sončne ure** in **kamere obscura**.

Zanimiva je bila tudi delavnica **lunine mene**, v kateri so učenci prikazali nastanek kraterjev na Luni.

Z veseljem so učenci s pomočjo kuharjev pripravili pico za večerjo. Vsaka skupina je na svoji pici izdelala ozvezdje iz oliv.

Učenci so se s tabora astronomije vrnili z novim znanjem, ki jim bo zagotovo služilo kot motivacija za nadaljnje raziskovanje vesolja.

Učence sva spremljali učiteljici Majda Borovnik in Tadeja Germadnik Modrej.

NAŠI DOSEŽKI

Pred izredno situacijo se je odvilo kar nekaj tekmovanj, ki so se jih naši učenci udeležili in dosegli lepe rezultate. Zagotovo pa je manjko na matematičnem tekmovanju Kenguru, ki je zaradi korone prestavljeno na nedoločen čas.

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA 8- IN 9-ŠOLCE

Osmošolci so se tekmovanja udeležili na dveh stopnjah, in sicer v oktobru na šolski ravni ter novembra na državni. Naloge na šolski ravni so bile vsebinsko vezane na temo *“History of Slovenia – A people without the knowledge of their past origin and culture is like a tree without roots” (Marcus Garvey)*, za državno raven pa je bila izbrana tema *“History - People are trapped in history and history is trapped in them” (James Baldwin)*. Še vedno neprimerljivo težje tekmovanje od devetošolcev.

Bronasto priznanje so usvojili **Danijel Pogorevc, Valentina Popič in Tjaš Velcl**. Slednja sta se uvrstila tudi naprej, kjer je **Tjaš** usvojil **srebrno priznanje**.

Tekmovanje v **9. razredu** je tristopenjsko. Na šolski stopnji sta **bronasto priznanje** usvojila **Alja Kotnik in Bor Pogorelčnik**. Alja se je uvrstila naprej, za kar je morala prebrati knjigo Johna Greena, *Turtles All the Way Down*. Moram reči, da knjiga za devetošolce ni ravno mačji kašelj, a jo je Alja kljub temu z veseljem in razumevanjem prebrala. Tudi na področnem tekmovanju se je dobro odrezala, a ji je priznanje ušlo le za las.

Čestitke vsem!

Mentorica Katja A. Rožič

CANKARJEVO TEKMOVANJE 2019/2020

JAZ, TI, MI VSI

Le pogumno, le za mano ...
(Anja Štefan)

V šolskem letu 2019/2020 so osnovnošolci ponovno tekmovali za **Cankarjevo priznanje**.

Letošnji bralni izziv je bil :

- **1. razred:** Leopold Suhodolčan: Piko Dinozaver
- **2., 3. razred:** Desa Muck: Anica in grozovitež
- **4., 5. razred:** Jana Bauer: Groznovilca v Hudi hosti
- **6., 7. razred:** Slavko Pregl: Odprava Zelenega zmaja
- **8., 9. razred:** Igor Karlovšek: Preživetje (šolsko in območno tekmovanje) in več avtorjev: Geniji z nasmehom (državno tekmovanje)

Šolsko tekmovanje smo izvedli 12. novembra 2019, za učence 4.—9. razreda. Tekmovalo je **40 učencev** od **4. do 9. razreda**. Osvojili so **14 bronastih** priznanj. Osmošolka, **Katarina Majcen**, in devetošolka, **Hana Praprotnik**, sta se uvrstili na območno (regijsko) tekmovanje, ki je potekalo na Prvi OŠ v Slovenj Gradcu 9. januarja 2020. **Katarina in Hana** sta osvojili **srebrno priznanje**. Za osvojeno priznanje jima **iskreno čestitamo**.

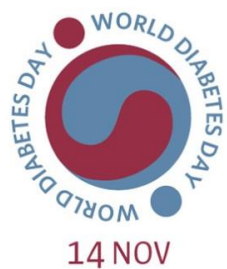
Učenci prve triade se šolskega tekmovanja v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje (1. VIO – Mehurčki) niso mogli udeležiti, saj je bilo zaradi izrednih razmer odpovedano. Tekmovanje bi se moralo izvesti 2. aprila 2020.

Vsem tekmovalcem izrekamo pohvalo za ves trud, ki ste ga vložili za pripravo na tekmovanje, dobitnikom priznanj pa **iskreno čestitamo**. Mentorice na letošnjem tekmovanju so bile Anita Prikeržnik, Mateja Turičnik, Mateja Štamulak in Tadeja Germadnik Modrej.

Obilo bralnega navdiha vam želimo tudi med poletnimi počitnicami.

Tadeja Germadnik Modrej

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

V petek, 11. 10. 2019, je na šoli potekalo tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležilo se ga je 40 učencev iz 8. in 9. razreda.

Bronasto priznanje je osvojilo **14 učencev**, in sicer **Tjaš Velcl, Julija Kotnik, Kaja Priteržnik, Gašper Miheu, Valentina Popič, Neža Rošer, Karin Kremžar, Eva Perše, Hana Praprotnik, Tadej Marzel, Lucija Ribnikar, Jaša Ropoša, David Uršej in Sara Tušnik.**

Državnega tekmovanja, ki je bilo 16. 11. 2019 v Murski Soboti, so se udeležili osmošolci **Kaja Priteržnik, Julija Kotnik in Tjaš Velcl.** Slednja sta osvojila srebrno priznanje.

Iskrene čestitke.
Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V sredo, 16. oktobra 2019, je na šoli potekalo tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je 20 učencev, ki so morali pokazati svoje znanje o človeški ribici.

Bronasto Proteusovo priznanje sta osvojila Matic Lauko in Matevž Serušnik iz 9. razreda.

Čestitamo.

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V ponedeljek, 20. januarja 2020, je potekalo šolsko tekmovanje iz kemije. Udeležilo se ga je 22 učencev osmih in devetih razredov.

Bronasto Preglovo priznanje je osvojilo osem učencev:

Tjaš Velcl, Lana Ošlovnik Špegelj, Maja Pleunik, Katarina Majcen in Kaja Priteržnik iz 8. razreda ter **Matic Lauko, Lara Šaloven in Neža Rošer** iz 9. razreda.

Tjaš Velcl, Lana Ošlovnik Špegelj in Matic Lauko so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo zaradi izrednih razmer odpovedano.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj.

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ LOGIKE 2019

Šolsko tekmovanje iz logike je potekalo 26. septembra. Na tekmovanju so naši učenci na razredni stopnji osvojili 36 bronastih priznanj. Od tega 10 bronastih priznanj v drugem razredu, 14 v tretjem razredu, 7 v četrtem razredu in 5 priznanj v petem razredu.

Na predmetni stopnji je bilo osvojenih 12 bronastih priznanj.

V sedmem razredu so bronasto priznanje osvojili: **Alen FINK, Maks GAŠPER, Jurij STRMČNIK, Jakob DOBNIK in Ažbe KUNC.**

V osmem razredu: **Lucija RIBNIKAR, Katarina MAJCEN in Tjaš VELCL.**

V devetem razredu: **Žiga SLEMENIK, Hana ŠALOVEN, Lara ŠALOVEN in Matija PAČNIK.**

Državnega tekmovanja iz znanja LOGIKE sta se udeležila devetošolec **Žiga SLEMENIK** in osmošolka **Lucija RIBNIKAR.**

Mentorica Andreja Žužel

TEKMOVANJE IZ ZNANJ FIZIKE ZA STEFANOVA PRIZNANJA

J. Stevančič

Šolsko tekmovanje je bilo 5. februarja 2020. V 8. razredu so bronasto Stefanovo priznanje osvojili **Lucija RIBNIKAR** (8. b), **Tjaš VELCL** (8. b) in **Lana OŠLOVNIK ŠPEGELJ** (8. a).

V 9. razredu pa **Matevž SERUŠNIK** (9. b), **Matic LAUKO** (9. b), **Matija PAČNIK** (9. b) in **Žiga SLEMENIK** (9. a).

Na področno tekmovanje sta se uvrstila **Lucija RIBNIKAR** (8. b) in **Matevž SERUŠNIK** (9. b).

Zaradi pandemije po svetu in pri nas, se tekmovanje na naslednji stopnji ni izvedlo.

Vodja tekmovanja
Robert Sterkuš

Rezultati športnih tekmovanj v šolskem letu 2019/2020

ATLETIKA PODROČNO EKIPNO – Slovenj Gradec, 3. 10. 2019:

dečki (2. mesto) – (Aljaž Cigler, Tadej Kac, Filip Klemenc, Tjaš Velcl, Blaž Aber, Tjaš Bricman, Alen Fink, Leon Hanžekovič, Tigo Jeromel, Gašper Kovač, Nal Kovač, Matic Lauko, Matevž Plantev, Tine Pogorevc, Gašper Popič, Sašo Pungartnik, Svit Serušnik, Jurij Strmčnik, Luka Štumberger)

deklice (2. mesto) - (Lana Julija Konečnik, Ema Kovač, Katarina Majcen, Eva Perše, Hana Praprotnik, Kaja Priteržnik, Neža Rošer, Hana Šaloven, Nastja Šumah, Ajla Halilović, Manca Krevh, Ema Kuhelnik, Lea Ošlovnik, Lana Špegelj Ošlovnik)

TEK MIRU – Slovenj Gradec, 13. 10. 2019:

Deklice – Manca Rošer (2. a) 1. mesto, Tija Bricman (2. a) 2. mesto, Ajda Serušnik (3. a) 3. mesto, Tjaša Mori (9. a) 5. mesto.

Dečki – Tjaš Novak Lešnik (2. a) 3. mesto, Luka Gošnak (2. a) 4. mesto, Blaž Strmčnik (2. a) 2. mesto, Gal Konečnik Iveršič (3. b) 4. mesto, Andraž Mežnarc (4. b) 5. mesto, Aleksander Založnik (4. b) 6. mesto, Martin Strmčnik (4. a) 12. mesto, Tjaš Bricman (6. a) 1. mesto, Svit Serušnik (6. b) 3. mesto, Jaka Gošnak (5. b) 4. mesto, Ožbej Sovinc (5. b) 5. mesto, Anže Novak Lešnik (6. b) 6. mesto, Jernej Mežnarc (6. a) 7. mesto.

MEDOBČINSKO BOJ MED DVEMA OGNJEMA – Slovenj Gradec, 18. 11. 2019:

Deklice – 4. mesto Eva Kovše, Julija Gradišnik, Ema Kuhelnik, Nuša Ovnič, Lea Vidovič, Eva Kaker, Ana Kaker, Manca Rošer, Lia Mlinšek, Lana Krajnc, Hana Krevh in Ajša Nabernik.

Dečki – 1. mesto Andrej Pleunik, Anže Novak Lešnik, Lan Plevnik, Maj Gams, Tjaš Bricman, Jaka Pogorevc, Jernej Mežnarc, Miha Kac, Svit Serušnik, Tjaš Lipovšek, Marcel Lazarevič, Primož Ribnikar.

MEDOBČINSKO KOŠARKA – dečki 2005 in mlajši – Šmartno, 26. 11. 2019

Dečki – 3. mesto Jurij Strmčnik, Miha Kac, Tjaš Bricman, Tine Pogorevc, Tjaš Velcl, Marcel Lazarevič, Nik Nabernik, Andraž Cigler, Gašper Kovač, Alen Fink, Jakob Dobnik, Val Vunderl, Lan Pleunik, Blaž Aber.

OBČINSKO V ROKOMETU – učenci in učenke 2005 in mlajši – Slovenj Gradec, 3. 12. 2019

Dečki – 2. mesto Tjaš Velcl, Nal Kovač, Luka Štumberger, Maks Gašper, Tigo Jeromel, Yuri Jeromel, Alen Fink

Deklice – 2. mesto Alja Kotnik, Lara Šaloven, Hana Šaloven, Lea Ošlovnik, Ema Kovač, Tjaša Mori, Manca Krevh, Kaja Priteržnik

PODROČNO V BADMINTONU – dečki 2005, 2007 in 2011 ter mlajši – Dravograd, 23. 1. 2020

Dečki – letnik 2007 in mlajši Anže Lešnik Novak 1. mesto, Lovro Jovan 3. mesto

Dečki – letnik 2011 in mlajši Žan Skarlovnik 1. mesto, Tjaž Novak Lešnik 4. mesto

MINI ROKOMET – učenci letnik 2009 in 2010 – Slovenj Gradec, 18. 2. 2020

Dečki – 1. mesto Žan Nabernik, Nik Fujs, Tevž Turičnik, Luka Barl, Bor Lampret in Nal Kremžar (vsi učenci so 4. razred)

MEDOBČINSKO KOŠARKA – dečki letnik 2007 in mlajši – Šmartno, 19. 2. 2020

Dečki letnik 2007 in mlajši – 2. mesto Tjaš Bricman, Žan Polovšak, Jurij Strmčnik, Alen Fink, Maj Kac, Svit Serušnik, Tine Pogorevc, Jakob Dobnik, Gašper Kovač, Lan Plevnik, Jaka Pogorevc, Anže Novak Lešnik, Jernej Mežnarc in Marcel Lazarevič.

Zapisal Boris Pušnik.

MED KORONO

MOJ DELOVNI DAN V ČASU KORONAVIRUSA

Zjutraj vstanem ob 8.00. Najprej se oblečem in nahranim hrčka. Potem pozajtrkujem, se umijem in začnem delati nalogo. Ko končam z nalogo, mi mama dovoli, da grem ven. Zunaj opravi vajo za šport. Moj dopoldan zelo hitro mine. Popoldan pride domov oči in me pelje s štirikolesnikom. Zvečer večerjam, se umijem, berem in grem spat.

Adam Černič, 3. a

Zjutraj, ko se zbudim, se oblečem in pospravim posteljo. Nato grem zajtrkovat. Ko se najem, odidem v kopalnico, tam si umijem zobe. Potem grem v svojo sobo pisat nalogo. Dopoldan igrati tudi harmoniko, včasih se mi v sobi pridruži sestra Anja. Ona igra klarinet, jaz pa harmoniko. Po kosilu grem ven pred hišo. Zunaj se igrati s psom Triksom, sestro Anjo in z atanom. Ob sedmih imam večerjo. Po večerji se uležem na sedežno in gledam televizijo. Ob devetih pa odidem v posteljo in zaspim.

Aljaž Pungartnik, 3. a

Zjutraj vstanem ob 9. uri. Najprej zajtrkujem, se oblečem in si pospravim posteljo. Vsak dan v dopoldanskem času naredim naloge, ki nam jih pošlje učiteljica. Ko naredim nalogo, ponovim snov prejšnjega dne. Ob 14. uri imamo kosilo. Po kosilu sem prost. Če je lepo vreme, grem ven, če pa je deževno, pa igrati igrice. Zunaj najraje igrati nogomet ali pa se vozim s kolesom. Ko se zvečeri, grem v hišo. Pripravim si večerjo. Po večerji se grem stuširati. Če ni prepozno, še z očetom zaigram igrice. Ko je ura devet, že sladko spim.

Anej Grm, 3. a

Zjutraj se zbudim ob 8.00. Oblečem se in si umijem zobe. Nato gremo k zajtrku. Po tem si pripravim zvezke in imamo pouk. Ko s poukom končamo, se do kosila igrati zunaj. Z bratom in sestrico se lovimo, skrivamo, žogamo, se vozimo s skiroji in pomagamo staršema pri opravilih. Po kosilu pomagam pospraviti mizo in sem do večera zunaj. Po večerji lahko 1 uro igrati igrice. Spat grem ob devetih.

Matija Rader, 3. a

Zjutraj vstanem in si umijem zobe, se preoblečem in zajtrkujem. Najraje imam čokolino. Nato si pripravim zvezke in računalnik. Ko končam nalogo, se igrati z bratcem, mama pa skuha kosilo. Ko pojedemo kosilo, gremo na vrt. Tam zalivamo rože in delamo na vrtu. Včasih gremo na sprehod v gozd. Zvečer grem v hišo, pojem večerjo in se stuširam. Ob 21.30 grem spat.

Ožbi Dren, 3. a

Moj delovni dan se začne, ko je ura 6.30. Ko se zbudim, se umijem in grem tekat. Ob 8.30 imamo zajtrk. Po zajtrku si umijem zobe. Ob 9.30 grem delat za šolo. Najraje rešujem matematične naloge. Ko končam, se lahko z Lono pogovarjava preko aplikacije VIBER, včasih pa na 4 do 5 m. Zelo jo pogrešam. Ob 12.00 imamo kosilo. Po kosilu gremo z mami, Saro in Vaneso v gozd. Tam se lovimo, sproščamo, skrivamo in počasi tečemo. Popoldan smo veliko zunaj. S sesticama se igramo na drevesni hišici, ki jo je naredil moj dedi. Ob 19.00 se umijem, nato si še oblečem pižamo. Ob 21.00 si s sesticama pogledam še kakšno risanko. Ob 22.00 grem spat. To je moj delovni dan sedaj, ko sem doma.

Pia Berložnik, 3. a

Vsako jutro, ko vstanem, se mi dan začne malo drugače. Spim malce dlje kot po navadi, ko moram v šolo. Najprej zajtrkujem in začnem z delom za pouk. Natančno si preberem navodila, pripravim zvezke in začnem z delom. Pri matematiki mi je najbolj všeč simetrija. Ko opravim nalogo, sem prost. Zelo rad rešujem Mojo matematiko preko računalnika. Naloge pri športni vzgoji so mi zelo všeč in jih opravim zunaj na prostem. Zelo rad kuham, zato mami pomagam pri pripravljanju kosila. Ko se najem, pomagam atanu zunaj kopati zemljo, grabiti listje, pomagam na vrtu in urejam zelenico. Skačem po trampolinu, brcam žogo in igram badminton. Pozno popoldne grem z mamo na sprehod. Najin sprehod je dolg 1 uro. Šele zvečer, ko pridem v hišo, pogledam kakšno risanko po TV. Nato je čas za spanje, umijem si zobe, oblečem pižamo, grem v posteljo in zaspim. To je moj delovni dan.

Žan Skarlovnik, 3. a

Zjutraj vstanem ob 8.00 Najprej vprašam mamo, če je učiteljica že poslala nalogo po elektronski pošti. Takoj jo začnem reševati. Po opravljeni nalogi se grem umiti, obleči in zajtrkovat. Dopoldan se igram v hiši, pomagam mami pri peki kruha in pripravi kosila. Popoldan zunaj spuščam drona in se igram s svojo mucko Tačko. Popoldan imam še šport, igranje na prostem in učenje. Zvečer skupaj pripravimo večerjo. Po večerji se grem stuširat in se oblečem v pižamo. Potem na računalniku rešujem Moja matematika. Ob 20.00 grem spat, prej pa še mami, atanu in Špeli zaželim lahko noč.

Lara Landeker-Knez, 3. a

Moj delovni dan se začne ob 7.00 zjutraj. Najprej se oblečem in umijem, nato pa pojem zajtrk. Ko po elektronski pošti dobim navodila za pouk na daljavo, začnem z učenjem in reševanjem nalog. Okrog 12.00 pomagam mami skuhati kosilo, po kosilu pa grem ven na sonce. Skupaj s sestrico se igrava, voziva s kolesom in pomagava na vrtu. Popoldne še kaj preberem in rešujem naloge na računalniku. Zvečer še pogledam na televiziji kakšno risanko ali oddajo. Spat grem okrog 9. ure zvečer.

Larisa Levovnik, 3. a

Zjutraj vstanem ob 7.30 in gledam risanko, dokler mama ne vstane. Ko mama vstane, pojedemo zajtrk. Po zajtrku preberem navodila za šolo in naredim naloge. Ko končam, mami pomagam pri hišnih opravilih, kuhanju in peki kruha. Kosilo imamo ob 14.30, ko pride ati iz službe. Po kosilu se zunaj igram z Evo, vozimo se s kolesi, gremo na sprehod, pohod in sejemo na vrtu. Ker zdaj ni pouka v šoli, lahko dlje bedim, zato pogledam kakšen film ali oddajo. Pred spanjem v postelji berem, da lažje zaspim.

Grega Šavc, 3. a

Vsako jutro me mama zbudi ob pol osmih. Potem vstanem, se oblečem, pojem zajtrk in si umijem zobe. Ob pol devetih začnem delati za šolo. Mama mi prinese navodila za posamezni šolski predmet. Včasih vsebine gledam po računalniku. Nekaj stvari si zapišem v zvezek. S sošolci se vidimo preko Zoom-a. Nato grem na kosilo. Ko pridem s kosila, grem na sveži zrak. Zunaj se igram z žogo, gugam se na gugalnici, obešam se na drogu, spuščam se po toboganu, se vrtim na krogu, skačem po trampolinu in se vozim s kolesom. Potem grem v hišo. V hiši prižgem televizijo in pogledam kakšno risanko. Nato se igram z roboti in sestavljam lego kocke. Potem grem na večerjo. Pred odhodom v posteljo objamem še mojega medvedka.

Luka Tušnik, 3. a

Vstanem ob 7.30. Nato se oblečem, pozajtrkujem, si umijem zobe in se uredim. Ob 8.25 začnem s šolskim delom na daljavo. Učim se različne predmete. Zgodaj popoldan z delom zaključim. Nato imam ob 13. uri kosilo. Po kosilu vadim violončelo. Ko končam z vajo violončela, grem ven, tam pomagam očetu ali pa se igram z bratom. Ko sva zunaj, se nam pridruži še ostala družina, nato gremo peš raziskovat skrivne kotičke Mislinjske doline. Zvečer se vrnemo domov. Nato malo gledam televizijo in ob 19.30 večerjam. Po večerji se stuširam, si umijem zobe in ob 21.30 grem spat.

Ajda Serušnik, 3. b

Zjutraj vstanem ob 9.30, se oblečem, zajtrkujem in si umijem zobe. Po zajtrku se najprej igram s sestrice. Ob 11. uri začnem z nalogo. Mama mi pomaga, če česa ne razumem. Ob štirinajsti uri imamo kosilo. Po kosilu dokončam nalogo. Popoldan se igram zunaj. S Katarino se igra v najini hišici. Pomagam tudi mami pri delu na vrtu. Ob 19. uri imamo večerjo. Po večerji se umijem in si oblečem pižamo. Pred spanjem še pogledam risanko. Ob 21.30 grem spat.

Anika Uršej, 3. b

Moj delovni dan je v teh dneh malo drugačen, ker je v Sloveniji koronavirus. Zjutraj vstanem ob 8. uri. Najprej se preoblečem, zajtrkujem in si umijem zobe. Nato si pripravim peresnico in zvezke ter začnem reševati naloge, ki nam jih pošilja učiteljica. Po domači nalogi imamo kosilo. S sestrice pripraviva pribor. Po kosilu grem na sveži zrak. Ob 15. 45 imam učno vajo za glasbeno šolo. Z učiteljem Martinom se poveževa preko video klica. Po glasbeni šoli gremo vsak dan z očkom, mamico in s sestrice na sprehod v gozd. Nato pomagam na vrtu saditi in lopatati. Ob 19. uri se grem tuširati. Nato mi ati in mamica pripravita večerjo. Po večerji gledam oddajo Masterchef Slovenija ali Delovno akcijo. Ob 21.15 grem v posteljo in počasi zaspim. Tak je moj delovni dan.

Gal Konečnik Iveršič, 3. b

Zjutraj vstanem ob 7.20. Nato se oblečem, zajtrkujem in umijem zobe. S šolo začnem ob 9. uri, končam pa ob 11.40. Kosilo imam ob 13.30. Po kosilu grem na zelenico. Popoldan greva z mamo v gozd. Ko prideva iz gozda, se na zelenici še malo igram. Ob 19. uri imam večerjo. Nato grem pod tuš. Ko se umijem, še malo gledam televizijo in ob 22. uri grem spat.

Anej Laure, 3. b

Zjutraj vstanem ob 8. uri. Najprej se umijem, oblečem in pojem zajtrk. Ko pojem zajtrk, grem delat domačo nalogo. Vedno jo naredim dopoldan. Kadar je več naloge in sem utrujena, grem ven, kjer se rolam ali skačem s kolebnico. Ko končam nalogo, pokličem sošolko in se pogovarjam po telefonu. Ob 14. uri imamo kosilo. Popoldan imam svoj prosti čas. Takrat urejam svoj vrt, kolesarim, tekam, plezam na bale in včasih rešujem Mojo matematiko. Zvečer se umijem in potem jem večerjo. Vsak večer preberem pravljico in grem spat.

Lona Keber, 3. b

Zjutraj vstanem ob 6.30. Do 7.30 gledam risanke. Nato se oblečem in skupaj z družino pripravimo zajtrk. Po zajtrku z bratom pogledava mail od učiteljice in natisneva navodila za delo. Navodila si dobro preberem in opravi delo. Po opravljenem delu grem ven in se igram z bratom do kosila. Ob 13. uri imamo kosilo. Po kosilu mami pomagam pospraviti posodo. Do 14. ure nato igram z bratom igre na računalniku. Popoldan večino časa preživim zunaj in se igram. Včasih pomagam mami in očku, večkrat pa gremo tudi na sprehod ali na kolo. Zvečer ob 19. uri grem v hišo. Pripravimo si večerjo. Po večerji se umijem, potem pa še malo pogledam televizijo.

Jure Kac, 3. b

Zbudim se okoli 10. ure. Nato zajtrkujem in grem delat za šolo. Končam ob pol drugi uri in grem ven. Zunaj se malo igram s svojim kužkom Sparkijem. Ob 14.30 uri imamo kosilo. Ko pojem, grem spet ven. Zunaj se s sestro in mamo igramo različne igre. Nato grem v hišo, se učim in berem. Ob 18. uri imamo večerjo. Po večerji se umijem in se pripravim za spanje. Pred spanjem še pogledamo kakšen družinski film. Ob 21. uri se odpravim spat.

Jaka Krivec, 3. b

Zaradi korona virusa moji dnevi potekajo čisto drugače. Zjutraj, ko se zbudim, najprej pojem zajtrk. Po zajtrku se oblečem in umijem zobe. Nato grem delat nalogo. Popoldan grem igrat košarko in medtem se vrneta mami in ati. Potem gremo na sprehod in ko se vrnemo, imamo večerjo. Po večerji pogledamo še televizijo. Potem si umijem zobe in grem spat.

Lan Šaloven, 3. b

Zjutraj vstanem ob 9. uri. Potem se najem in ob 10. uri začnem delati nalogo. Približno ob 11.20 končam z nalogo. Nato sem na telefonu. Če je mama doma, imamo kosilo ob 13. uri. Kadar pa je mama v službi, imamo kosilo ob 15.30. Nato pomagam očetu, se igram na trampolinu, mečem na koš, brcam žogo in igram badminton. Ob 18.30 grem v hišo in gledam televizijo ter pojem večerjo. Nato se grem tuširat, pogledam film in grem spat.

Anej Kac, 3. b

Zjutraj vstanem ob 9. uri. Potem se oblečem, zajtrkujem in umijem zobe. Nato delam domačo nalogo. Če potrebujem pomoč, mi pomaga dedek. Ko zaključim z domačo nalogo, grem ven in se vozim s kolesom. Okoli druge ure grem na kosilo, ki ga skuha babica. Po kosilu počivam. Mamica in očka prideta iz službe ob pol petih. Potem z mamo dokončava ostalo domačo nalogo. Zvečer ob 7-ih imamo večerjo. Potem se stuširam, umijem zobe in vzamem zdravila proti alergiji. Potem gledam eno uro televizijo. Ob devetih grem spat.

Blaž Fuks, 3. b

POMLAD

Pomlad se začne 21. marca in konča 21. junija. Ljudje obrezujejo sadno drevje in trto. Obdelujejo njive in vrtove. Na poljih sejejo in sadijo. Prvi znanilci pomladi so zvonček, teloh, žafran in trobentica. Drevje cveti in narava se prebuja. Vrnejo se ptice selivke: štokrlja, lastovka, kukavica. Živali se prebudijo iz zimskega spanja.

Lina Budimir, 3. a

Pomlad se začne 21. marca in konča 21. junija. Narava se prebuja. Drevje zeleni in cveti. Znanilke pomladi so žafran, teloh in veliki zvonček. Kmetje na polju sadijo in sejejo, v sadovnjaku obrezujejo sadno drevje, v vinogradu pa trte. Vrnejo se ptice selivke. Te so štokrlja, kukavica in lastovke. Iz zimskega spanja se prebudijo medved, veverica, polh in netopir.

Filip Tušnik, 3. a

Pomlad se začne 21. marca in konča 21. junija. V tem času gozdovi pozelenijo, na travnikih pa začnejo rasti različne cvetlice. Te cvetlice so zvončki, trobentice, žafran, teloh in podlesna vetrnica. Spomladi se nekatere živali zbudijo iz zimskega spanja. Z juga se vračajo ptice selivke. Te ptice so kukavice, lastovke in štokrlje. V tem letnem času se vreme zelo hitro spreminja. Dnevi postanejo daljši, noči pa krajše. Pomlad je čas za vrtnarjenje. Ljudje v tem času sadijo balkonsko cvetje, trave in drevesa. Kmetje sadijo in sejejo. V sadovnjakih obrezujejo drevesa in trte.

Anej Grm, 3. a

Pomlad se začne 21. marca, konča pa 21. junija. Ob začetku pomladi travniki zelenijo, drevje pa požene pisane cvetove. Prve znanilke pomladi so trobentice, žafrani in zvončki. Kmetje obdelujejo svoje njive, sejejo žito. Ljudje obdelujejo vrtove, obrezujejo sadno drevje in trto. Spomladi se vrnejo ptice selivke, to so kukavica, lastovka in štokrlja. Iz zimskega spanja in dremeža se prebudijo jež, medvedi, veverice, netopirji in polhi.

Maša Ovnič, 3. a

Pomlad se začne 21. 3. in traja do 21. 6. Narava se prebuja in drevje zeleni. Zacvetijo zvončki, žafrani, vijolice, mačice in trobentice. Kmetje sejejo žito in sadijo krompir. Mi smo na vrtu prekopali zemljo in posadili solato, čebulo, paradižnik, papriko, kumare in krompir. V sadovnjaku samo obrezali drevje in trto. Pripravili smo pašnike in travnike. Pomladi se vrnejo ptice selivke: lastovice, štokrlje in kukavice. Živali se prebudijo iz zimskega spanja.

Matija Rader, 3. a

Pomlad se začne 21. marca in konča 21. junija. Dan se daljša, noč pa krajša. Živali se prebujajo iz zimskega spanja, ptice selivke pa se vračajo domov. Drevesa in grmovja cvetijo, brstijo in zelenijo. Prve spomladanske cvetlice so zvonček, trobentica in žafran. Rastline potrebujejo za rast zemljo, vodo, zrak, svetlobo in toploto. Nova rastlina raste iz semen, sadik, čebulic, potaknjencev in gomoljev. Vrtnino pridelamo na vrtu, ki je razdeljen na grede. Na njem raste več vrst zelenjave, cvetic in zelišč. Obdelujemo ga ročno. Polja niso razdeljena na grede, kmetje jih obdelujejo strojno. Na poljih raste krompir, žito in koruza. Pripravijo se tudi vinogradi in sadovnjaki.

Aljaž Pungartnik, 3. a

Pomlad se začne 21. marca in konča 21. junija. Spomladi se dan daljša in noč se krajša. V tem letnem času cvetijo zvončki, trobentice, vijolice, teloh, lapuh, marjetica in žafran. Drevje brsti in zeleni. Ljudje v tem času sadijo rože, na vrtovih sejejo različno zelenjavo. V sadovnjaku obrezujejo sadno drevje. Z juga se vračajo ptice selivke. Te so štoklja, kukavica in lastovka. Prebudijo se tudi živali: medved, jež, veverica. V pomladnem času praznujemo tudi štiri praznike: veliko noč, dan upora proti okupatorju, praznik dela in binkošti.

Tjaša Strnad, 3. a

Pomlad se začne 21. marca in traja do 21. junija. Prvi znanilci pomladi so zvončki, žafrani in trobentice. Živali se prebujajo iz zimskega spanja. Ptice selivke se vračajo iz južnih krajev. Vreme postane bolj sončno in toplo. Bunde zamenjamo z jopicami in tanjšimi puloverji. Ko se zemlja dovolj segreje, pričnemo z vrtnimi opravili. Takrat sadimo in sejemo. V sadovnjaku obrezujemo drevje.

Nej Oblak Stopernik, 3. b

Kulturni dan – ogled lutkovne predstave *Žaba Greta*

*V času pouka na daljavo smo si doma ogledali lutkovno predstavo **Žaba Greta**. Majhna in ošabna žaba Greta ni zadovoljna s svojo rodno mlako, ker v njej 'ne pride do izraza'. Tako se odpravi na pot, na kateri se sooča z nevarnostmi in spoznava najrazličnejša bitja, ki včasih pomagajo njej, drugič pa ona njim. Skozi kopico zapletov najde svoje domovanje v podzemni jami. Pot pa ni samo napeta in zanimiva pustolovščina, pač pa tudi priložnost za Greto in nas, da spoznamo nekaj zelo koristnih resnic: Greta lahko najde svojo srečo samo tako, da se tudi sama spremeni - dozori in ugotovi, da mora koristiti drugim. Po ogledu predstave smo likovno ustvarjali.*

Naše stvaritve poiščite na tej [povezavi](#).

Tretješolci smo si v berilu prebrali odlomek pravljice Lojzeta Kovačiča: Možiček med dimniki, nato pa smo na spletu poslušali še posnetek cele pravljice. Osrednji lik zgodbe je mali možiček, ki živi med dimniki Starega mesta. Pomaga revnim ljudem, rešuje njihove težave in tegobe in zato ga imajo vsi radi.

Tretješolci smo se poistovetili z dobrim možičkom in se skušali vživeti v njegovo vlogo. Nastale so naslednje zgodbe:

MOŽIČEK MED DIMNIKI

Jaz sem možiček med dimniki. Ime mi je Štefan. Pogovarjam se z dimniki. Rad pojem pesmi in se igram z otroki. Otrokom berem zgodbe. Pomagam vsem. Živim na strehi med dimniki. Sem zelo bogat. Rad se igram s snegom. Revnim dajem denar.

Blaž Miheu, 3. a

Jaz sem možička Larisa. Živim v cvetličnem mestu med dimniki. Rada nosim oblekice. Ker je v tem mestu polno rož, jih nabiram in z njimi krasim vsa okna v mestu. Skupaj z otroki jih tudi zalivamo. Včasih letamo po trati in se igramo. Zvečer pa sedimo na oknih in beremo pravljice. Starejšim osebam večkrat prinesem kaj iz trgovine. Rada tudi pojem in plešem. Vsi me imajo radi in se zelo dobro razumemo. Tega mesta nočem nikoli zapustiti.

Larisa Levovnik, 3. a

Jaz sem možiček in živim med dimniki. Ime mi je Maks. Vsako jutro sedim na dimnikih. Včasih gledam otroke, kako gredo v šolo, ali pa odrasle, kako gredo v službo. Popoldan grem k otrokom in jim povem pravljico. Pravljice so zelo zabavne. Otroci me imajo zelo radi. Težko gredo stran od mene. Zvečer, ko otroci odidejo domov, se poslovim. Vrnem se med dimnike. Ponoči pazim na celo mesto. Zvečer nikoli ne spim.

Maks Gams, 3. a

Sem možiček med dimniki. Živim med dimniki. Ime mi je Janko. Radi me imajo še posebej otroci. V mestu sem pomemben, ker pazim na požare, zamašene dimnike in sem prijazen. Zelo rad čistim dimnike. Otrokom vedno dajem nasvete. Tudi moj oče je bil možiček med dimniki. Imam tudi svoj prekrasen klobuk, ki zgleda kot vrh dimnika. Nekateri ljudje zato mislijo, da sem najmanjši dimnik.

Jaka Čas, 3. a

Lara Landeker-Knez, 3. a

Sem možiček in živim med dimniki. Pomagam ljudem in sem zelo majhen. Obraz imam okrogel, nos pa ogromen in gomoljast. Oblečen sem v odprto rjavo suknjico, šilast klobuk in rumeno ruto. Imena nimam. Hodim po paličici med strehami. Umivam se z mrzlo roso iz žlebov. Včasih sedim na strehi tako mirno, da ljudje mislijo, da sem najmanjši dimnik v mestu. Vsi ljudje me poznajo in se z mano pogovarjajo.

Voranc Britovšek, 3. b

Sem možiček in živim med dimniki. Moje ime je Veliki srček. Vsak dan imam veliko dela, saj pomagam ljudem. Moje nasvete vsi upoštevajo. Vsi me imajo radi, ker jim pomagam. Majhen sem, zato sem včasih videti kot najmanjši dimnik. Velikokrat popravljam strehe. Ljudje se z mano radi pogovarjajo. Vsak večer meščanom pripovedujem pravljice. Mesto varujem pred požarom. Velikokrat sem črn, ker ometam dimnik. Otrokom najdem vse izgubljene stvari.

Karmen Tramte, 3. b

Sem možiček, ki živim med dimniki. Ime mi je Špela. Živim v Tomaški vasi. Moje domovanje je na strehah hiš in med dimniki. Včasih grem pogledat tudi sosedove dimnike. Vsak večer pripovedujem zgodbe. Sem možiček, ki sem vedno točen. Ker je v vsaki hiši ogrevanje s toplim zrakom, ne rabim ometat dimnikov. Pogledala sem vse dimnike na strehah in ugotovila, da so nekateri umazani, zato sem jih počistila. Najdem tudi vsako žogo, ki jo izgubijo otroci.

Špela Landeker-Knez, 3. a

Jaz sem možiček med dimniki in pomagam vsem. Pozdravil me je Jan in rekel, da njihova peč ne deluje, ker je preveč umazana. Odgovoril sem, da mu jo bom počistil. Cel sem bil umazan, ko sem končal. Jan se je zasmejal. Rekel je, da se bo prah še sam odstranil. In prah se je čisto res odstranil sam. Ko sem poležaval med dimniki, me je poklical dedek. Prosil me je, če mu lahko počistim dimnik. Odgovoril sem mu, da lahko. Tokrat nisem bil tako prašen. Zvečer sem otrokom bral pravljice.

Matic Štumpfl, 3. a

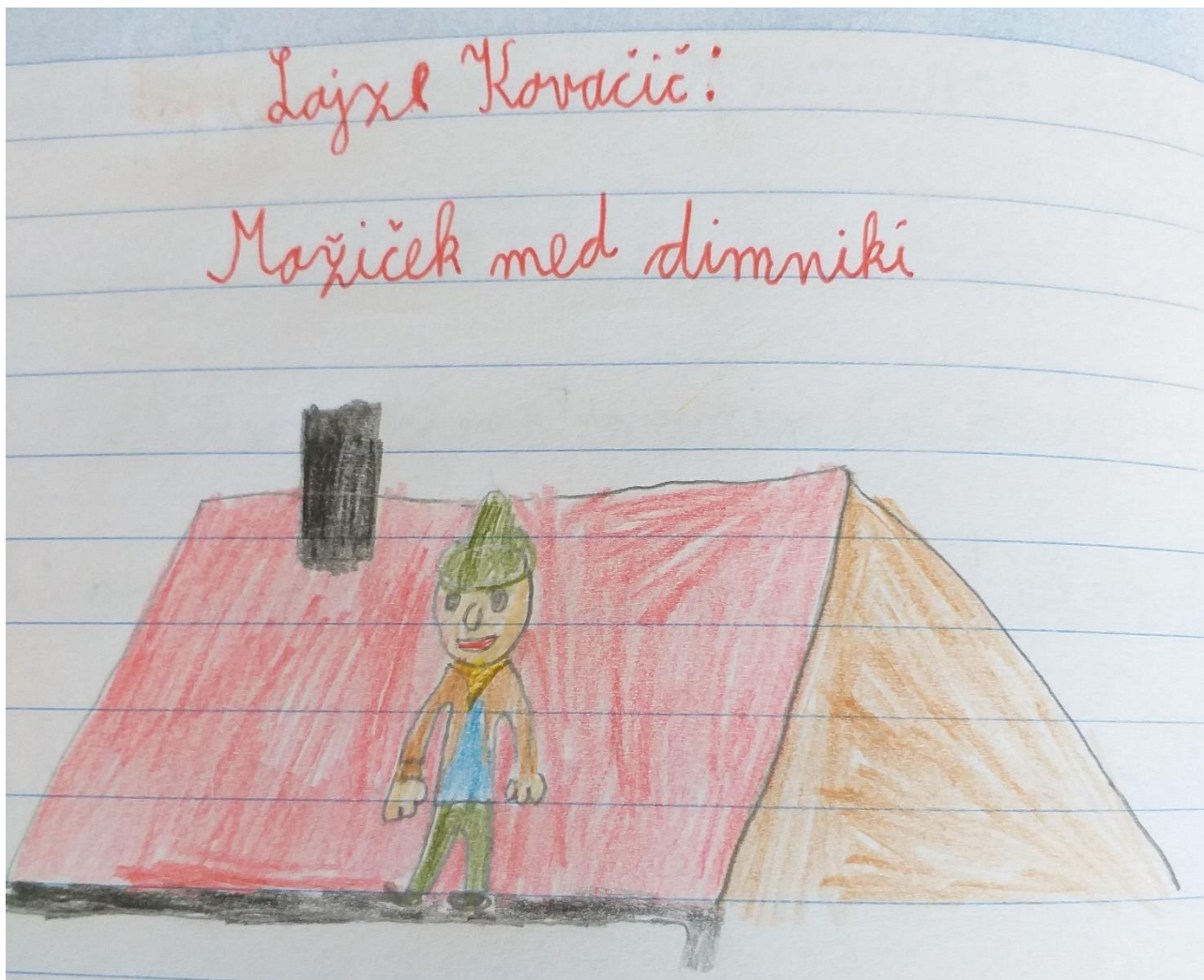
Sem možiček, ki živim med dimniki. Nimam imena, ker ga ne maram. Živim na strehah v starem delu mesta. Imam okrogel obraz in gomoljast nos. Nosim odpeto rjavo suknjico, šilast klobuk, okrog vratu pa ruto rumeno kakor limona. Umivam se z mrzlo roso iz žlebov. Tako sem majhen in droben, da me je komaj moč opaziti. Vsi me poznajo in se pogovarjajo z mano. Rad imam otroke in vsakomur rad pomagam. In prav nikoli se ne norčujem iz drugih ljudi.

Tej Penšek, 3. b

Sem možiček med dimniki. Ime mi je Ponirek. Živim na strehi med dimniki. Vsi me poznajo. Sem zelo majhen, da me komaj vidijo. Če me kdo kaj prosi, takoj naredim. Veliko stvari znam delati. Ko sem med dimniki, vsi mislijo, da sem dimnik.

Adam Šuler, 3. b

Sem možiček, ki živim med dimniki. Ime mi je Prijateljček. Oblečen sem v modre hlače, zeleno majico, na glavi pa imam črn klobuk. Sem majhen, zato lahko hodim po strehi. Vsako jutro, ko se zbudim, najprej telovadam, da imam dovolj energije. Sem prijazen in rad pomagam drugim, ko so v težavah. Vsi ljudje me spoštujejo in me imajo radi. Na strehi mi je zelo všeč, ker je tu mir in tišina. Včasih tudi prepevam, da je bolj veselo. Želim si, da bi si vsi ljudje med seboj pomagali.

Aljaž Pungartnik, 3. a

Sem možiček med dimniki in ime mi je Luka. Skačem med dimniki in lovim oblake. Živim na Kitajskem in sem najboljši prijatelj s pandami. Ne hodim v šolo in sem zelo poreden. Plujem z ladjo in jem iz keliha. Spim v omari in za zajtrk jem alge. Jaham metulje. Sam si šivam obleke. Imam čarobni predmet, s katerim čaram. Imam psa, ki se zna pogovarjati z ljudmi. Seveda imam tudi kovček, s katerim lahko potujem po svetu.

Eva Borovnik, 3. b

Sem možiček med dimniki. Ime mi je Lovro in živim med dimniki. Če kdo potrebuje mojo pomoč, jim pomagam. Živim v mestu Slovenj Gradec. Mojemu prijatelju je ime Stane. Vedno se igrava skupaj na igrišču. Nekega jutra mi ni bilo do igre in Stane me je vprašal, zakaj sem tako žalosten. Povedal sem mu, da sem izgubil svojo najljubšo igračo. Vsi prijatelji so jo iskali in našli smo jo na plaži.

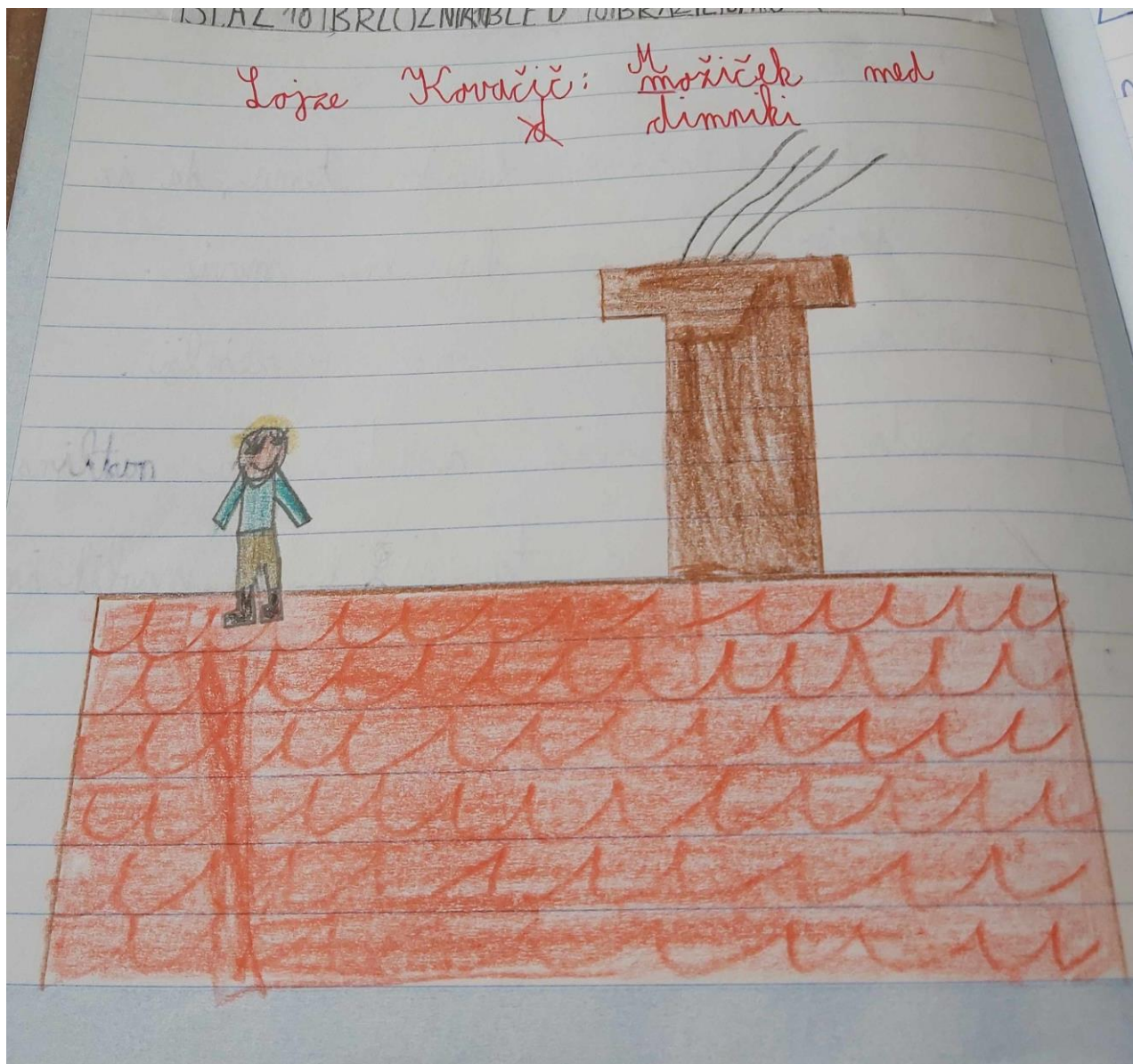
Iza Borovnik, 3. b

Ime mi je Maša. Živim med dimniki in sem majhna. Moja dobra lastnost je, da sem nežna, prijazna in skrbna. Rada ometam dimnike in krpam strehe. Zelo rada pomagam revnim. Ko sem čistila dimnik, sem v njem izgubila »dekico« za srečo. Potem je Esmeralda prižgala ogenj v peči in »dekica« je zgorela. S solzami v očeh sem zapustila stanovanje. Pred vhodom v stanovanje sem zagledala »dekico«. Veter jo je odpihnil in rešil pred ognjem. Vsa vesela sem pobrala »dekico« in jo odnesla nazaj na streho.

Maša Ovnič, 3. a

Sem možiček, ki živim med dimniki. Ime mi je Franček. Sem zelo majhen, tako da me ljudje ne opazijo. Rad pomagam ljudem, ki potrebujejo pomoč. Ljudje mi pravijo, da sem hiter in točen. Najraje se oblečem v temna oblačila, da se med dimniki ne umažem. Zelo rad imam otroke. Vsak večer jim povem pravljico. Ko pride noč, si poiščem prostor za spanje. Takrat ko trdno zaspim, sanjam lepe sanje.

Anej Grm, 3. a

Med korono so bili drugošolci zelo dejavni in ustvarjalni, kar dokazujejo naslednji različni prispevki.

KUKI IN REKS

Nekoč je živel mucek z imenom Kuki. Živel je na kmetiji. Tam so imeli tudi kužka z imenom Reks. Rad je podil muce. Ko je Kuki zagledal Reksa, je začel renčati. Kuki jo je ucvrl po kmetiji. Nato se mu je uspelo skriti. Ko je Reks odšel stran, se je Kuki šel igrati. Kuki se je od zdaj naprej skrival zelo dobro.

Klemen Tretjak, 2. a

Ledeni mož

Nekoč sta živela babica in dedek. In nekega dne je šla babica izklesat ledene može, a eden ji je pobegnil. "Tečeta, tečeta na vso moč, a ne moreta me ujeti, saj jaz sem ledeni mož." Ledeni mož je stekel do jezera. Tam je srečal lisico zvatorepko. Ledeni mož ji je splezal na smrček. Ta ga je peljala na sredino jezera in ga pojedla.

Vid Smrtnik, 2. a

Lisica in Brundo

Nekoč pred dolgimi časi je živel medvedek po imenu Brundo. Zelo rad je šel ven. Nekega dne je Brundo šel ven. Mimo je pritekla lisica in jo spet popihala. Lisica ni imela Brunda, ampak njegovo podobo.

Ema Kovše, 2. a

LISIČKA IN ZAJČEK

Nekoč je živela lisička po imenu Pikica. Potem je priskakljal zajček po imenu Piki. Začela sta se pogovarjati in žogati. Potem je žoga padla v vodo. Piki je odšel v vodo in pobral žogo. Bil je čisto moker in živali so ga posušile.

Zoja Zdovc, 2. a

MAJ IN RUBI

Nekega dne je živel in še živi kužek. Ima tri barve. Ime ji je Rubi. Rubi rada je brikete. Maj je Rubiko peljal na sprehod. Dedek je naredil hišico za Rubi. Rubi je pridna. Maj jo je umil in jo skrtačil.

Jan Klemenc, 2. a

Najprikupnejši ljubljencek

Nekega dne je nekaj potrkalo na vrata. Bil je majhen psiček. Jaka ga je pogledal, nato je poklical mamico in očka in rekel, če ga lahko obdržijo. »Ne vem«, sta rekla oba. Naslednji dan sta Jaka in njegov očka šla po ulici, da bi vprašala, od koga je ta psiček. Vprašala sta vse, ampak od nikogar ni bil. Potem je Jaka spet prosil očka, če lahko kužka obdržijo. »Očka, prosim!«

»Okej.«

Jaka mu je dal ime Čapko. Vsak dan se igra z njim.

Maja Juvan 2. a

Medved Bruno in Mijino srce

Mija je šla v gozd. Z njo je bila mama. Zagledali sta sledi, ki so vodile do štor. Zagledali sta medveda Bruna. Še sreča, da je bil prijazen. Odšli sta domov in medved Bruno jima je sledil. Želel je, da se Mija igra z njim. Šla sta se loviti, skrivati in skakat po trampolinu. Medved Bruno in Mija sta postala prijatelja. Poslovala sta se. Medved Bruno je odšel v gozd. Mija pa v hišo.

KONEC

Vita Hrastelj, 2. a

MOJA POMLAD

Prišla je pomlad.

Zunaj so se igrali ptički. Čebelnice so brenčale skupaj. Metuljček si je našel prijatelja. Tulipani so cveteli v šopkih. Meni pa je bilo dolgčas.

Na travniku sem videla zajčka. Stekla sem za njim. Zbežal je v gozd. V gozdu sem srečala srno. Približala sem se ji, a je zbežala. Potem pa sem gledala naokrog in poslušala. Okoli mene je bilo na tisoče živali. Drevesa so cvetela. Bila so svetlo zelene barve, lepa. Vonj je bil čaroben. Potoček je šumel. Tekla sem domov, skozi gozd in po travniku.

Bila sem boljše volje. Nisem bila več osamljena. Okoli mene je bila pomlad.

Eva Miheu, 2. a

Nob

Nekoč je učenec Nob vse znal. A potem ni vedel, koliko je $2+7$. Razmišljal je in razmišljal, koliko je $2+7$. Sploh ni vedel, koliko je $2+7$. A potem je Nob ugotovil, da se lahko račun bere tudi nazaj in Nob je živel srečno do konca svojih dni.

BESEDA O AVTORJU:

Sem Valentin Hace. Star sem sedem let. To je moja prva knjiga. Uživajte v branju.

Valentin Hace, 2. a

ZLATA KNJIGA

Nekoč je živela knjiga. Nihče je ni bral, zato je bila v knjižnici. In se je zgodilo, da je postala zlata knjiga. Vsi so jo brali. Zato so bile knjige žalostne in so se norčevale iz zlate knjige: "Ti si grda, ti si najbolj grda knjiga."

A za to se ni brigala. Šla je po celem svetu in je videla veliko knjig. Bilo ji je všeč.

Blaž Strmčnik, 2. a

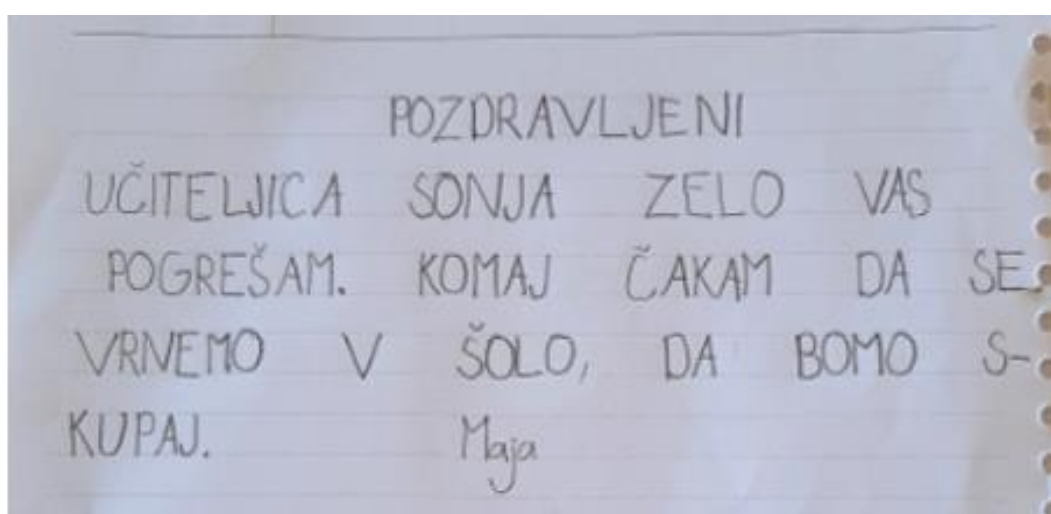
ZVONČEK

Zgodaj spomladi, ko je ponekod še ležal sneg, je na travniku ob robu gozda iz tal pokukalo majhno zeleno stebelce z belim popkom. Ko je stebelce raslo, se je popek odprl v beli zvonček z rumenimi pikami. Zvonček je eden izmed prvih rožic, ki naznanja pomlad. Pravijo, da lahko pridni otroci slišijo zvonček cingljati. Tisti, ki ga sliši, bo vedno srečen, vesel in bo nosil srečo ljudem.

Tija Bricman, 2. a

Rada se učim.
Danes smo z mamo
in s sestro pekle kruh.
Prebrali smo celega
Harryja Potterja.
Lep pozdrav od
vite 😊😊😊😊🥥 dijo.

Zdravo učiteljica
Sonja! 💕💕
Vsi smo zdravi. 🌹🌍
Nikoli ni preveč dela.
Rada se učim. 🍌
Pogrešam te in tudi,
prijatelje pogrešam.
Jemo zdravo.
Pogrešam vas.
Zelo si želim priti v
šolo.

Tudi četrtošolci ne počivajo, pridno berejo in ustvarjajo.

Čudežen fižolček

Nekoč sem posadila fižolček, ki je bil čudežen, a tega nihče ni vedel. Čudežen fižolček je rasel in rasel kot navaden fižol. A nekega dne je zrastle višje kot navaden fižol. Tako je zrastle, da je segal kar do Uršlje gore. Zanimivo je bilo in na koncu je zrastle kar do morja. Bil je širok tako kot avtomobili.

Všeč mi je bilo to, ker nas je ta fižol peljal na morje, ker ga drugače zaradi korone ne bi videli. Odtrgala sem list s fižola in takrat sem opazila, da fižol govori. Fižol je zakričal in jaz tudi, nakar me je pozdravil in jaz njega. Zahvalil se mi je, da sem ga posadila. Rekla sem mu, da mi je to v veselje. Vesela sem bila, ker mi je dal še več čudežnih semen. Posadila sem jih in opazovala, kako rastejo. Ko so zrasli dovolj visoko, sem šla na njih in popeljali so me po celem svetu. Zaupali so mi še, da če pojem en njihov list, ne bom nikoli umrla.

Potem sem dala list v usta, vendar ni bil dober, a sem ga vseeno pogoltnila. Nato sem poklicala starše ter jima dala za pojest čudežni list, tako da smo srečno živeli in se potepali po celem svetu.

Eneja Pavlin, 4. b

Čudežno seme

Nekega dne sem šla v gozd in videla hiško. Bila sem zelo radovedna, zato sem vstopila. V hiški je bila skrinja. Tako zelo se je svetila, da sem pogledala, kaj se skriva v njej. Zagledala sem seme, ki je bilo mavrične barve, poleg pa je pisalo, naj ga tisti, ki ga je našel, posadi na svojem vrtu. Vzela sem ga v roke in si ga pozorno ogledala, nato pa sem ga dala v torbo. Odpravila sem se proti domu. Hodila sem in hodila in kar naenkrat ugotovila, da hodim v krogih. Zelo me je skrbelo, saj se je že mračilo. Videla sem jamo, zato sem zlezla vanjo in tam prenočila. Ko sem se zjutraj zbudila, sem opazila drevo, na katerega sem lahko splezala in videla svojo hišo. Hitro sem splezala nazaj z drevesa in tekla proti domu. Takoj, ko sem prišla domov, sem posadila seme, saj me je zelo zanimalo, kaj bo iz njega zraslo. Mislila sem, da bo trajalo mesece, preden bo zraslo, a že naslednje jutro sem pred hišo zagledala veliko drevo. Šla sem do njega in na drevesu sta bili dve igrači – ena zame in ena za mojega kužka. In tako je bilo od takrat naprej vsak dan mojega življenja.

Taja Verhovnik, 4. b

Čudežno seme

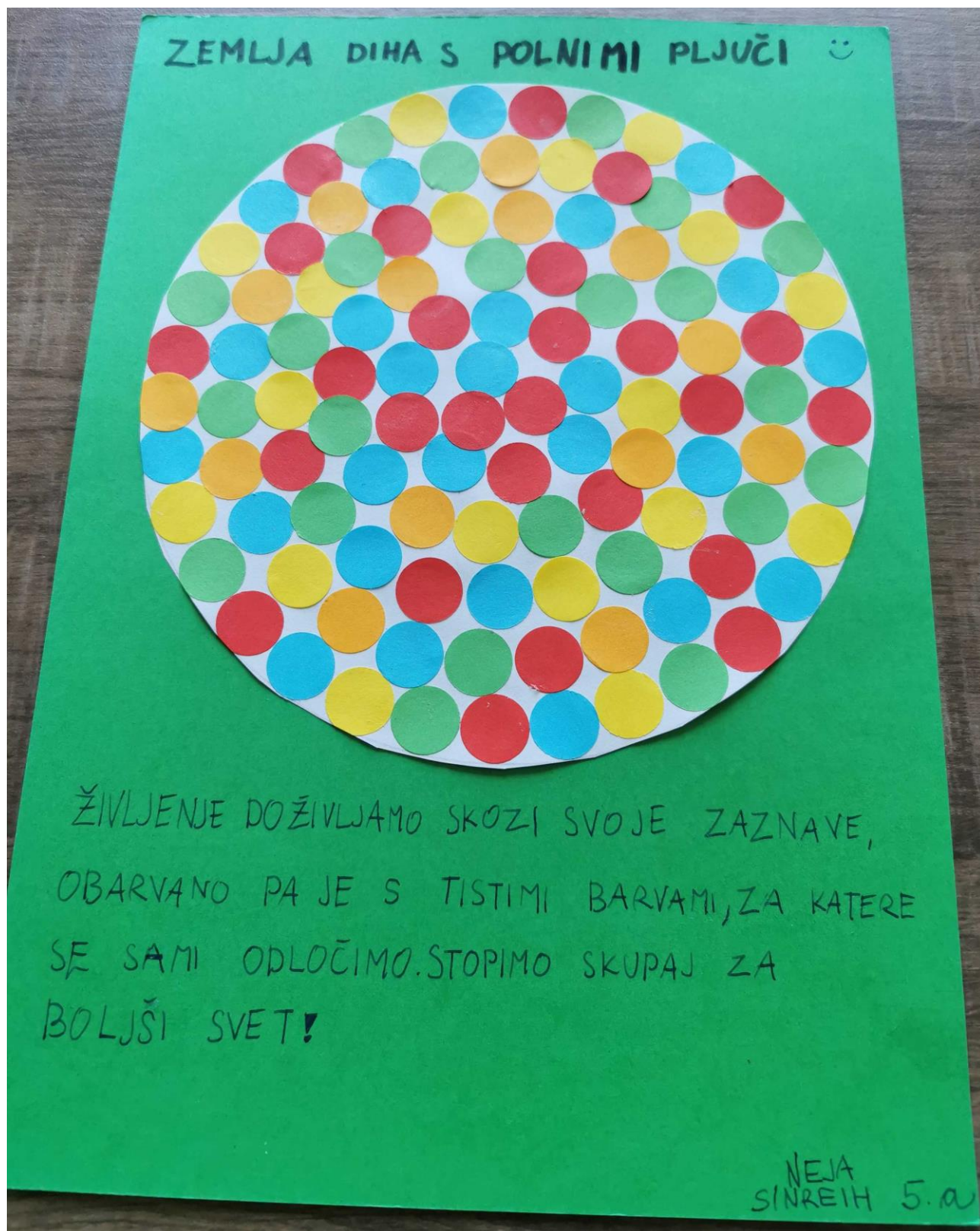
Bilo je nekega sobotnega popoldneva, ko so mama ter njeni hčerki Maja in Špela sadile na vrtu. Sadile so jagode, čebulo, peteršilj, solato in paradižnik. Mama je Špeli in Maji naročila, naj gresta v klet po vrečko s semeni fižola. Ko sta ga prinesli, se je mama začudila. To seme ni bilo navadno seme, imelo je namreč posebno moč. Če si ga posadiš, ti je vedno zraslo nekaj, kar si si zaželel. Mama je Špeli in Maji povedala, da je to posebno seme, ki ga ima samo ona in da je to seme fižola nabrala v gozdu. Špela si je zaželela, da bi iz tega semena zrasla velika hiša. Nato so ta fižol posadile v lonček. Ko so fižol zalile, je v hipu zrasla velika hiša. Imela je okrogla okna, trikotna vrata in streha je bila pokrita z bonboni. Kar naenkrat pa je iz dimnika začelo leteti še več čudežnih semen. Ta semena so se zasadila in začela kaliti in potem rasti in rasti. Kmalu je bilo naokoli veliko čudežnih hiš. Nato sta Maja in Špela pred hišo postavili mizo in sklenili, da bosta ta čudežna semena prodajali tudi drugim.

Špela Juvan, 4. b

Čudežna semena

Nekoč so na Zemljo padla tri čudežna semena. Po mnogih letih je ta semena našel nek fant. Ko se je vrnil domov, je eno seme zakopal v zemljo in ga redno zalival. Čez par tednov pa je seme zraslo v čarobno drevo, ki je imelo zlata jabolka. Fant jih je začel prodajati na sejmu in hitro je novica o zlatih jabolkih prišla tudi do kralja. Kralj je k sebi poklical fanta, ki naj bi prodajal ta jabolka. »Kako to, da imaš zlata jabolka?« je vprašal kralj in deček mu je vse povedal. »Pa misliš, da obstaja še kašno seme?« je zanimalo kralja. Deček je odgovoril, da je posadil samo eno seme, ostala dva pa je pustil. Povedal je še, da pa se ne spomni, kje so. Nato je kralj rekel: »Dal ti bom 3 dni, da najdeš seme in če ga boš, boš postal kralj in še mojo hči boš dobil za ženo.« Tako je fant vzel konja in malo hrane ter se odpravil. Po poti skozi gozd je srečal nekega starčka, ki je prosil za hrano. Deček mu je odgovoril: »Nimam veliko, a to kar imam, rad delim.« Starček pa je rekel: »Za tvojo prijaznost boš nagrajen. Kaj pa pravzaprav sploh počneš v Mračnem gozdu?« Deček je povedal vse o kraljevem pogoju. Ko sta se najedla, je starec povedal, da mu bo izpolnil 3 želje, ampak si mora zapomniti, da tudi, ko bo kralj, ne sme pozabiti na dobrosrčnost. Deček je dejal, da bo uporabil samo 2 želji: da najde seme in se varno vrne domov. »Modro si se odločil,« je odgovoril starček, potem pa izginil. Čez 3 dni se je deček vrnil v kraljestvo in prinesel semena. Kralj je držal obljubo. Deček je postal kralj in se poročil s princeso. O starcu ni nikoli več ničesar slišal in tudi videl ga ni. A mu je še danes hvaležen, saj brez njega ne bi postal kralj.

Gaja Mlakar Gilčvert, 4. b

Neja Sinreih, 5. a

Korona time

Neža Vidovič, 6. b

Zaščitna maska

Julija Kotnik, 8. b

CORONA HOLIDAYS :)

To je nov trend,
k'ima ful tem

O njem vsi govorijo,
ful časa izgubijo

Hitro se širi,
vsi so oboleli

Z netopirja, na človeka,
s človeka, na človeka

UPS!!!
pa smo tu

Ze j panca moja korona ma,
v sobi se lubčkava

Moj fant ma korona, ja
zj skup sma izolirana

KORONA PESMI

Je res vse tako kot kaže?

Kitajci so krivi za vse.

Zdaj je vse zaprto,
nikamor ne moreš več.

Ko pogledaš ven,
nikogar ni
in cesta čisto prazna je.

In ker je vse zaprto, zdaj dom je tvoj zapor.

Če pobegneš iz zapora,

te kazen doleti takoj,

zato raje uživaj doma,

kot pa da se jeziš,

saj kazen si dobil.

Raje ostani doma,

da vse bo čim prej odšlo

in se spet vidimo, ko bo konec.

NE
KORONAJ GA,
OSTANI
DOMA.

#ostanidoma

Larissa Hanžeković, 7. b

KORONA, kar iz nič si k nam prišla,

oj, korona smotana.

Zaprla si nas v hišice,

še ptice na jug so zdaj odšle,

da ne bi se okužile.

Korona, korona smotana,

kdaj boš ti od nas odšla?

Korona, korona smotana,

kdaj boš ti od nas odšla?

Zaprta smo že mesec dni,

tako da iz hiš nam že smrdi.

Če dolgo bo še zdaj tako,

zredili se bomo prav lepo.

Korona, korona smotana,

kdaj boš ti od nas odšla?

Korona, korona smotana,

kdaj boš ti od nas odšla?

Zapomni si pa nekaj ti,

da premagali bomo tebe mi.

Je vlada dala nam odlok,

da hod'mo z maskami naokrog.

Korona, korona smotana,

kdaj boš ti od nas odšla?

Manca Stopar, 7. a

Vse se začne na Kitajskem,

zdaj je skoraj povsod,

hitro se širi,

a cepiva ni.

Šole so zaprte,

prav tako tudi vse ostalo,

razen trgovine, lekarne, vrtnarije.

Prepovedano se je družiti, zbirati,

hoditi na obiske.

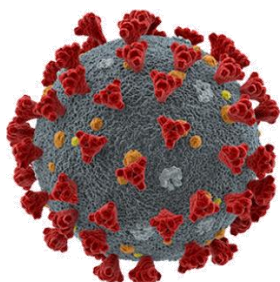
Tudi gostilne, restavracije

so zaprte.

Internet je preobremenjen, saj

šole in nekatere službe potekajo

prek interneta.

Za tem so tudi seveda videokonference.

Za vsem tem stoji

KORONA VIRUS.

Nihče ne ve zakaj,

nihče ne ve, kdaj se bo končalo,

nihče nima cepiva.

Za vsem tem stoji

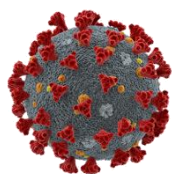
KORONA VIRUS,

kličejo ga tudi

COVID₁₉.

Hitro se širi,

ZATO OSTANI DOMA.

Katarina Vovk, 7. b

COVID 19

COVID 19, LE KAJ

JE TO ZDAJ?

JE TO ŽIVAL

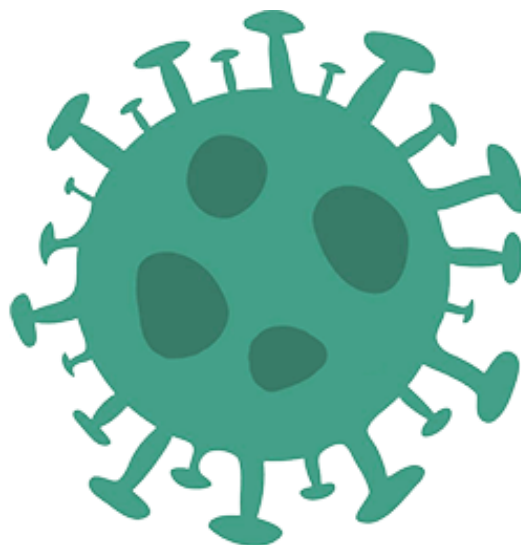
ALI POJAV?

JE TO NOV PTIČ

ALI PA GRIČ?

MORDA INSEKT

POLN SPLETK?

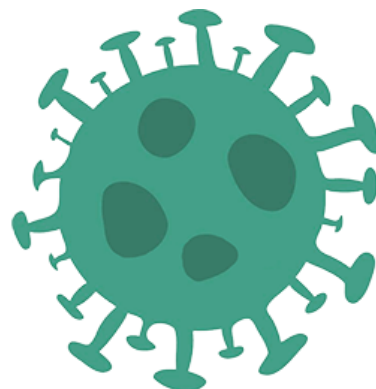

MORDA SAMO

JE RIMA ,

KI PRAV NIČ

NI FINA.

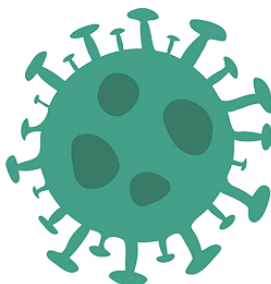

A ZDRAVNIKI

VSI VSEVEDNI

ZDAJ VEDO.

LE KAJ JE TO?

TO NAŠ NOVI

VIRUS JE,

TO KORONA

VIRUS JE.

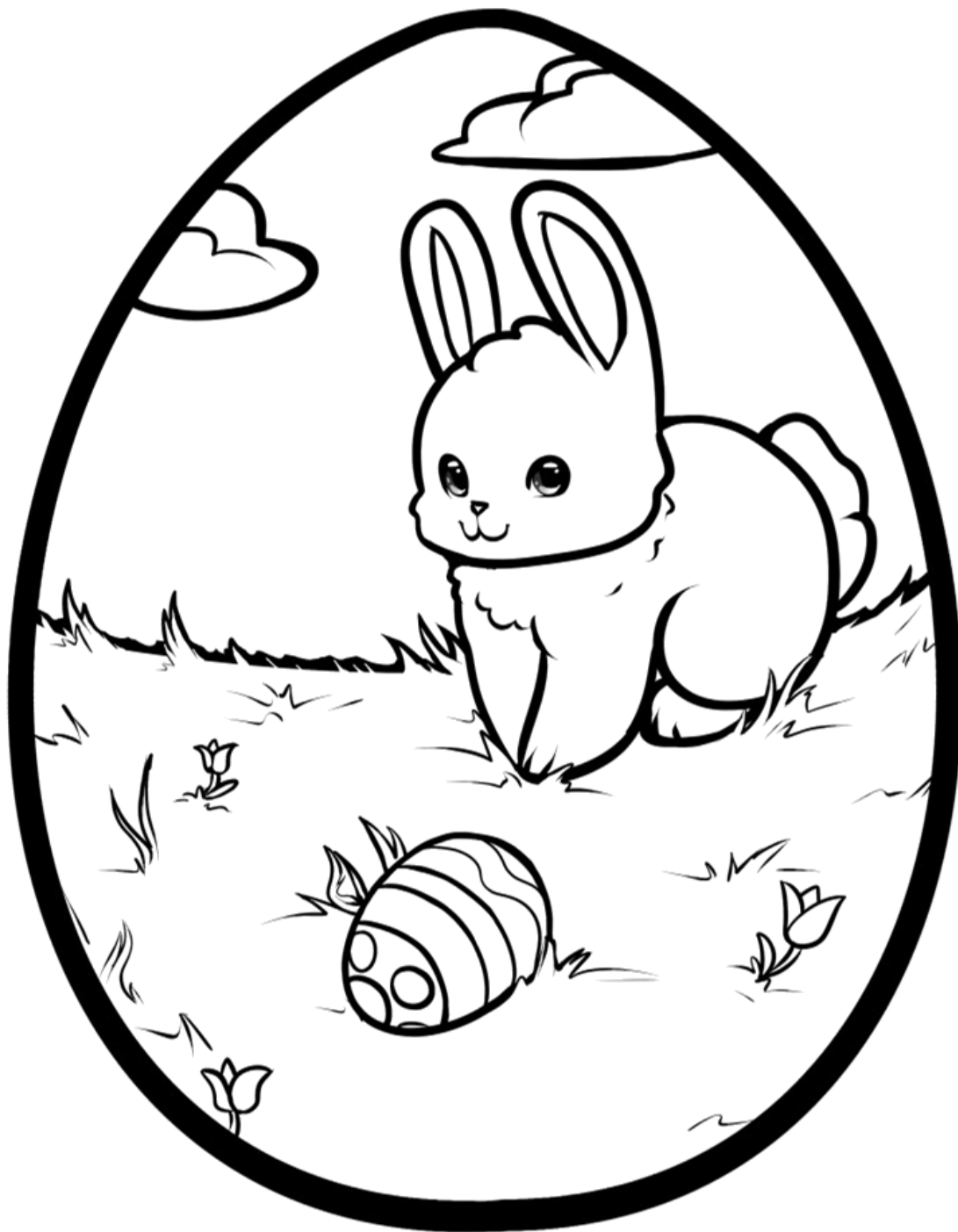
Manca Praprotnik, 7. a

TEHNIŠKI DAN - PIRHI

V času pouka na daljavo smo učenci od 6. do 9. razreda izvedli tehniški dan in smo barvali jajca. Nekaj naših pirhov je na ogled [tukaj](#).

UMETNOST NARAVE

Včasih se je potrebno le za trenutek ustaviti, da naše oči opazijo lepote, ki nam jih ponuja narava. Nekaj fotoutrinkov učencev 5. a razreda si oglejte [tukaj](#).

V 8. razredu obravnavamo prvi slovenski zgodovinski roman, Visoško kroniko Ivana Tavčarja. Ker je v berilu odlomek, celotno zgodbo učencem le povzamemo. Tokrat so imeli nalogo, da glede na znano uporabijo svojo domišljijo in zgodbi spremenijo zaključek. Domišljija vedno znova dokazuje, da ne pozna meja.

Visoška kronika – srečen konec zgodbe

Izidor odide v vojsko, posest pa prepusti Juriju in Agati. V vojski je prepuščen samemu sebi, še posebej se lahko ukvarja s svojimi mislimi. Skozi dneve vojskovanja, ko se iz oči v oči vsak dan srečuje tudi s smrtjo, se mu misli kar naprej vračajo k Agati. Greje ga misel, da morda tudi Agata misli nanj in si želi, da bi se vrnil. Medtem ko Agata vsak dan na posestvu gospodari z njegovim bratom Jurijem, res misli nanj in moli, da bi se živ vrnil nazaj. Ugotovila je namreč, da bi rada del svojega življenja namenila njemu in ne Juriju.

Ko se Izidor čez nekaj časa vrne nazaj domov, zagleda Agato, ki je bila videti zelo nesrečna. Agata mu je takoj skočila v objem, saj je bila zelo vesela, da se je vrnil živ.

Ko je Jurij to videl, je hotel Izidorja od ljubosumja takoj ubiti. Šel je do njega in ga začel z vso močjo udarjati. Izidor, ki je bil izurjen vojak, pa ga je takoj ustavil in začel udarjati nazaj. Jurij ni odnehal, čeprav je vedel, da ga lahko Izidor precej poškoduje. Iz žepa je povlekel nož in poskusil Izidorja zabosti. Agata je to videla in pritekla za njim ter mu iz rok izpulila nož.

Medtem ko je moral Jurij okrevati zaradi pretepa, je Izidor zaživel sam z Agato. Izidor je nato Agato zaprosil in ta ga je tudi sprejela. Čez nekaj časa sta se poročila in Izidor je Jurija izgnal iz hiše. Jurij se je cel potrt preselil daleč stran v Italijo. Tam je tudi on spoznal svojo ljubezen Julijo in vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Valentin Sedar, 8. b

Konec zgodbe o Izidorju in Agati

Izidor je bil razočaran nad svojo nemočjo in imel slabo vest, ker ni bil dovolj pogumen, da bi rešil Agato iz vode. Bil je celo ljubosumen na brata Jurija, ki si je upal skočiti za Agato v deročo vodo in jo rešiti na kopno. S tem je bilo dekle oprano vseh očitkov o čarovništvu in je zaživel svobodno življenje.

Ves čas pa je Izidor čutil veliko naklonjenost in simpatijo do Agate, zato se je nekega dne odločil, da jo zaprosi za roko. Agata je privolila v poroko. Skupaj sta pričela kmetovati na domačiji na Visokem. Tako je Izidor uresničil tudi željo svojega očeta Polikarpa.

Agati in Izidorju sta se rodila hči Špela in sin Krištof, ki sta hodila v šolo, po šoli pa pridno pomagala staršem pri kmečkih opravilih. Družina je bila na vasi zelo priljubljena. Vsi so imeli še posebej radi Agato, ki je morala toliko prestati v življenju. Po večerih so se radi družili s sosedi. Pripovedovali so si zanimive zgodbe iz preteklosti, včasih zapeli in celo zaplesali. Večkrat jih je obiskal tudi stric Jurij.

Življenje Izidorja in Agate Khalan je potekalo umirjeno in srečno.

Roko Oto Slemenik, 8. b

Minil je že en teden, odkar sva se z Agato poročila. Kljub temu da sem izpolnil obljubo očetu in kljub lepi poroki nisem bil srečen. Menim, da nihče ni bil: ne jaz, ne Agata in ne Jurij. Agata je bila vseskozi žalostna, Jurij je bil besen name. Jurij je imel res rad Agato, jaz ... jaz pa bi se raje poročil z Margareto, kot sem se nameraval že na začetku. Vendar zdaj je bilo že vse storjeno in poskusil sem vse popraviti.

Že naslednji dan sem hotel oditi nekam daleč, daleč stran in vzeti seboj Margareto. Tako bi Jurij lahko bil z Agato, jaz pa z Margareto in vsi bi bili veseli. A vendar sem se hotel pogovoriti s svojim bratom, saj nisem hotel, da bi bil name jezen vse življenje. Zunaj je bilo že temno, a sem se vseeno odpravil k Juriju na dom. Ko sem prispel na cilj, sem potrkal na vrata in Jurij jih je odprl ter me mrko pogledal takoj, ko me je prepoznal. A vseeno sem stopil v hišo. »Kaj hočeš?« me je vprašal Jurij. Nekaj časa sem bil tiho, a naposled sem dejal: »Želim se pogovoriti s tabo. Nočem, da si še naprej jezen name.« Jurij se je zasmel. »Kako naj ne bi bil jezen?! Ukradel si mi Agato, pa sploh nočeš biti z njo!« Že sem hotel nekaj reči, a me je Jurij udaril v obraz. Nisem se hotel tepsti z njim, saj sem vedel, da je močnejši, zato sem hitro zbežal ven.

Vendar Jurij mi je sledil. Ustavil sem se, saj ni imelo smisla bežati, vendar nisem bil prepričan, kje sem bil, kajti zunaj je bilo temno. A lahko sem slišal tok vode. Ko me je Jurij dohitel, sva se začela tepsti. A najin boj, se na žalost, ni končal lepo. Jurija sem potisnil stran od sebe, tako da je padel, a pred padcem me je prijel za rokav, tako da sva oba padla. In padla sva naravnost v reko. Oba sva poskušala priti na suho, a reka je bila globoka in tok je bil zelo močan. Kmalu sva začela izgubljati energijo in začela sva toniti.

To je bila zadnja stvar, ki se je spomnim, a kljub moji in Jurijevi smrti sem vesel, saj sem zdaj svoboden in brez skrbi.

Julija Kotnik, 8. b

Devetošolci so na podlagi prebranih črtic Ivana Cankarja napisali nekaj svojih. Naslov, ki jim je bil dan – PRIZADELO ME JE. Nekateri so pisali v 1., spet drugi v 3. osebi.

PRIZADELO ME JE

Bilo je na božični večer okoli 6 let nazaj, ko sem nestrpno pričakovala, kaj mi bo prinesel Božiček. Kot sem mu napisala v pismu, sem upala, da bom pod božičnim drevescem zagledala telefon. Komaj sem čakala, da pojemo večerjo, da se lahko posvetimo darilom. A kot je naša tradicija, odpiramo darila eden za drugim.

Najprej je darilo odprl dedek, potem babica, zanj mama, oče in še botra, skratka samo nogavice, čokolade in skodelice... In potem sva bili tu midve s sestro, obe v pričakovanju, da dobiva vsaka svoj telefon. A glej ga zlomka, darilo je bilo samo eno. Ni bilo zelo veliko, a ravno pravšnje za dva telefona. Kako je bilo zavito, se več ne spomnim, ali pa sem bila preveč radovedna, kaj bo v njem, in zunanosti niti opazila nisem. Sestri sem prepustila to čast, da odpre darilo. V njem sva zagledali belo škatlo in takoj sem ugotovila, da ne gre za telefon. Imela sem še kanček upanja, a kmalu je tudi ta majhen kanček padel v vodo. Bila je tablica, a samo ena, torej bi si jo morali deliti?

Tisti trenutek, ko nisem zagledala telefona, sem se počutila prizadeto. Mar nisem dovolj zrela za telefon? Saj sem bila stara že 9 let. A navsezadnje tudi tablica ni bila tako slaba, telefon pa sem dobila naslednji božič.

Hana Šaloven, 9. a

Bogi Snežko

Ura je odbila devetkrat in skrajni čas je že bil za odhod v cerkev. Mali Vinko, takrat še nesamostojen smrkav otrok, pod kožo spet čuti nekakšno stisko. Mama ga je silila brati in pisati, njemu pa ni šlo v glavo zakaj početi nekaj, kar je dolgočasno.

Bil je eden tistih zimskih dni, ko je zapadlo veliko snega. Nekateri so kidali sneg, nekateri pa so že puščali sledi sani na sosednjem bregu. Med opazovanjem ljudi je ves vzburjen odšel iz hiše. Dedek, ki je že zgodaj začel kidati, je zdaj za malega Vinka naredil snežaka. Snežak ni bil prav lep, saj ga ni niti oblikoval. Njegov trup so sestavljale tri velike kepe v obliki notranjosti samokolnice, njegove obrazne poteze pa kamni. Dva za oči, en za nos in štirje za usta. Ko je Vinkec zagledal snežaka, ga je udaril v obraz in zakričal: „To sploh ni pravi snežak"! Dedek ni rekel ničesar, bil je razočaran nad dejanjem svojega vnuka.

Na poti v cerkev je mali Vinko zapadel v jok. V mislih je imel le razočaran obraz svojega dedka. V cerkvi je upal na odpuščanje, a vseeno vedoč, da molitev ne pomaga, temveč bo to moral popraviti z dejanji. Dedek mu je to seveda odpustil, čeprav Vinkec ni našel moči za opravičilo. Tako je v razočaranju nad samim sabo zaspal v solzah.

Filip Klemenc, 9. a

POT PO TIROLSKI

Ko so na naši televiziji pred leti pričeli predvajati serijo »Gorski zdravnik«, me je le-ta zelo pritegnila in nisem zamudila nobene epizode. Najbolj me je navdušila pokrajina in gore, ki so jih prikazovali. Prav tako je bila nad serijo navdušena tudi moja mama in vsak dan v tednu sva se veselili, kaj bo novega v Ellmau. Niti v sanjah si nisem mislila, da bi se kdaj lahko podala v te kraje, čeprav sem si v skritih sanjah to želela.

Že kar nekaj časa si v družini za rojstne dneve ne podarjamo več daril, ampak si podarimo skupne izlete, potovanja ali druge skupne trenutke. Moji starši so za to mojo skrito željo o obisku kraja Ellmau nekako vedeli in tako sem za svoj 12. rojstni dan dobila izlet po poteh serije Gorskega zdravnika. Točno vem, da so moji starši s tem darilom želeli tudi, da si pridobim še malo znanja iz geografije, saj je bila prva postojanka do našega cilja pot po visokogorski cesti Grossglockner, od kjer se odpira pogled na več kot 30 vrhov, ki presegajo mejo 3.000 metrov. Cesto so začeli graditi leta 1930, na njej pa je v nemogočih pogojih delalo tudi do 4000 delavcev.

Krajši postanek tam je bil ravno pravšnji za razgled na čudovite avstrijske gore. Ampak jaz sem bila ves čas v pričakovanju ogleda ordinacije in hiše, v kateri je gorski zdravnik zdravil, njihove kmetije ter znane gostilne v osrčju Ellmaua.

Ko smo naslednji dan končno prispeli tja, sem bila zelo vznemirjena, saj sem komaj čakala, da grem novim dogodivščinam naproti in v živo vidim, kar vidim na televiziji. Najprej smo si ogledali zdravnikovo ordinacijo. Bila je točno taka kot v seriji, zelo mi je bila všeč. Po končanem ogledu smo se odpravili v gostilno, kamor je zahajal zdravnik in tudi ta je bila takšna kot v seriji. Za konec pa smo se hoteli odpraviti še na mojo najljubšo točko te poti, in sicer na njihovo kmetijo, kjer so živeli. Pripeljali smo se na parkirišče, do katerega smo se povzpeli po zelo ozki cesti, saj kmetija leži strmo nad vasjo. Do kmetije bi se morali od parkirišča sprehoditi še po 15 minut dolgi poti. Že prej pa je bilo zelo čudno, saj nič ni bilo označeno in tudi navigacija nam ni delala zaradi slabega signala.

Kljub temu da sta se moja starša zelo trudila, da bi našla pot, nam ni uspelo. Po vsem trudu, poti do kmetije na koncu nismo našli in morali smo se vrniti nazaj do avta. Bila sem zelo žalostna in zelo razočarana. Tega sem se res veselila vse dni našega potovanja, da bom videla dom glavnega igralca. No, čez nekaj dni, ko smo bili že doma, pa smo odkrili, da smo v resnici bili res čisto blizu kmetije in da smo za las zgrešili pot. To me je zelo prizadelo, ker sem si kmetijo zares želela videti v živo, a mi je bil ta izlet kljub temu zelo všeč. Sta mi pa starša obljubila, da se bomo v prihodnje zagotovo še vrnili v te lepe kraje in si ogledali še kmetijo.

Lana Julija Konečnik, 9. b

Objavljamo tudi oceno filma ***Pa ne že spet ti!*** Svoje mnenje je izrazila devetošolka in vas mogoče nad filmom tudi navdušila.

PA NE ŽE SPET TI!

Naslov filma pove, da se v samem filmu vloge med sabo ne marajo in se nehote srečavajo. Režiser filma je Frank Coraci, skladatelj je Rupert Grengson-Williams. Film je bil prvič predvajan 19. 5. 2014 v Berlinu. Film je romantična komedija.

Film govori o dveh samohranilcih (Adam Sandler in Drew Barrymore), ki živita sama zase in imata (Adam-Jim) tri hčerke in (Drew-Lauren) dva sinova. Glede na to da sta imela katastrofalen zmenek na slepo, sta se odločila, da se nikoli več ne vidita. Glede na to da oba želita svojim otrokom privoščiti nepozabne počitnice, se nehote sama zase odločita, da bodo letošnje počitnice preživeli v Afriki. Tako se tudi odpravijo na nepozabne počitnice, ki pa se kmalu spremenijo v prave "nočne more", saj se kaj hitro srečajo in ugotovijo, da so nameščeni v dveh hotelskih sobah (ena soba za otroke in druga za starše). Tako so morali dneve v večini preživljati skupaj. Ta čas so se med sabo začeli povezovati in doživljati nore nepozabne trenutke. Na koncu pa sta se Jim in Lauren močno povezala med sabo ter se tudi ponovno zaljubila.

Film nosi vsebino, ki je tudi velikokrat realna in sporoča, da če je ljubezen prava, ni nobenih ovir, samo najti jo je treba. Moji občutki ob gledanju filma so bili zelo pozitivni, saj film skriva veliko zabavnih in smešnih vsebin in ga je res pravi užitek gledati.

Splošni vtis name je film pustil z velikim pogledom na odnose med samohranilci, saj jih mogoče še bolj povezuje. V takih odnosih imajo velik vpliv tudi otroci, ki bi imeli radi oba starša kot vsi drugi. Otroci so včasih tisti, ki vzljubijo drugega samohranilca in ga imajo za svojega, kar pa tudi pripomore k združitvi samohranilcev med sabo in kasneje tako sebi kot tudi otrokom omogočijo popolnejše življenje. Glede na to da je tudi danes na svetu veliko samohranilcev, film ni narejen kot samo razvedrilo in zabava, saj dokazuje tudi medsebojne odnose, ki so dandanes zelo različni med ljudmi, in sporoča, da je treba novo ljubezen poiskati in se z njo zblížati tudi, če na začetku ni tako, kot bi moglo biti.

Hana Praprotnik, 9. a

KUHARIJA

Učenci 3. razreda so v času karantene pisali tedenski jedilnik. **Jedilnike v času korone** poiščite s klikom na [povezavo](#).

PROJEKTNA NALOGA - KUHANJE

V okviru pouka, smo morali narediti projektno nalogo, in sicer smo morali skuhati nekaj za domače.

Jaz sem pripravil musako, govejo juho ter pijano nevesto. Pri delu sta mi pomagali sestrici Manca in Brina, malo pa tudi mama.

Mojim gostom je bilo kosilo všeč in bom še večkrat kaj skuhal 😊. Da pa si boste lažje predstavljali, kako je vse skupaj potekalo, sem za vas pripravil mini filmček. Upam, da bom s tem navdušil za kuho še koga. Jaz se ob tem neznansko užival.

Maj Rošer, 5. a

Predstavitve **MAJster chef** poiščite [tukaj](#).

V glasilu objavljamo tudi predstavitev **HRANA NI ZA TJAVENDAN**, ki jo je pripravil Teo Krajnc iz 5. a razreda. Njegova predstavitev poiščite [tukaj](#).

Pri črni mački

V času šolanja na domu nam daje učiteljica Duška različne projektne naloge. Pri projektni nalogi Hrana ni za tjavendan sem odprla svojo kuhinjo Pri črni mački.

Ko sem razmišljala o imenu, sem se kar tako spomnila na mačka Murija in na obisk »Pri veseli kravi«. Mama je rekla, da je to super ideja, saj je v knjigi tudi jedilni list v verzih. Pogledala sem knjigo in videla, da sta Muri in Maca jedla Pri črnem mačku. Še sreča, da so mi še vedno prav hlače z repom iz 1. razreda, ko sem bila za pusta mačka. Tako smo se za eno popoldne preselili v Mačje mesto.

Za ogled predstavitve, kliknite [tukaj](#).

Zelena fotografija

Za to prekrasno učiteljičino idejo sem lahko delala tudi z maminim fotoaparatom. Naučila me ga je uporabljati. Težko ga je bilo držati pri miru z velikim objektivom, zato sem potrebovala še stojalo, ki ga tudi ni bilo lahko postaviti. Fotografirala sem na travniku, vrtu in v gozdu. V gozdu sem fotografirala tudi mojega najboljšega prijatelja Boba (drevo), pod katerim so bili grmički z borovnicami. Ulegla sem se notri, da bi slikala Boba iz žabje perspektive, a tam so si na žalost mravlje delale mravljišče. Na srečo sem jo odnesla s samo enim ugrizom največje mravlje Janeza.

Za ogled predstavitve, kliknite [tukaj](#).

LUM galerija ne potrebuje opisa, saj izdelki povedo vse. Za ogled izdelkov, kliknite [tukaj](#).

Miša Žvikart, 5. a

Dirigiranje ali umivanje rok?

Pri glasbeni umetnosti smo imeli za nalogo, da posnemamo igralca, ki si na zabaven način in dobro umije roke.

Najprej sem se naučila gibov, ob posnetku sem dirigirala približno desetkrat. Potem sem staršema pokazala, kar sem se naučila in z mamo sva posneli prvi video. Pomislila sem, da bi lahko bil črno-bel in res sva lahko videz posnetka spremenili. Posneli sva nekaj filmčkov, da sem bila zadovoljna s svojim delom. Najprej me je motilo, da se sliši zvok suhih rok, zato sem uporabila milo in malo vode. Spomnila sem se še, da imam od pusta črno šminko in me je zanimalo, kak bi bil posnetek s črnimi ustnicami. Ko sem izpilila še tisti del, ko si umivam nohte, sva posneli še en video in bil je super.

Posnetek najdete [tukaj](#).

Miša Žvikart, 5. a

ENGLISH CORONA

MY DAY DURING QUARANTINE

The first thing I do is I wake up around 7 o'clock and lay in my bed for about 10 minutes.

Then I get out of bed and go down the stairs.

I say good morning to my dad, since my mum has already left for work.

I eat something small for breakfast, like a yogurt or a fruit.

Then I watch some cartoons on the TV for 15 to 30 minutes.

Then I start working for school.

I stay in my Pj's the whole day. I work on school for 6 hours with only a lunch break.

After that my mum comes home and we check through all the school work.

After that we maybe go for a walk or just play some board games.

Then I read a book or take a bath. I watch movies with my mum and dad.

Then I say goodnight and fall asleep.

Neža Vidovič, 6. b

MY MUM'S MORNING ROUTINE

My mum wakes up at 5.50 in the morning. She goes downstairs and dresses up for work, she normally dresses formal for work.

When she unlocks her office, she closes the door and unpacks her computer.

After that she does her work and at 11 o'clock she has her lunch break.

During COVID – 19 the lunch ladies aren't supposed to cook steak or fish, but instead they give soup or sandwiches. My mum always picks the sandwiches, maybe she will bring me one too!

Almost every day of the week she comes home at 5 in the afternoon.

On Fridays she comes home at 3 o' clock.

Have things changed during the quarantine?!

For me nothing has changed ...

Only one single thing ...

That I stay in my PJ's the whole day!

And ... that's everything I have to say for today!

Neža Vidovič, 6. b

S pomočjo igrice "**Who's behind the door?**" je drugošolka Lina vadila besede za živali ter bila pri tem zelo iznajdljiva in ustvarjalna. Povadi angleščino na zabaven način še ti. :)

Posnetek najdete [tukaj](#). Ne obupajte, če ga nalaga malo dlje.

Lina Kodrnja, 2. b

Isolation day

I wake up between seven and nine a.m. In the morning I have breakfast. Usually it is very good. After that I brush my teeth and get dressed. Before school obligations I watch my favourite series Yu-gi-oh ZEXAL. Then the work begins. I work until two o'clock. I take a break just for lunch.

When I do all the work for the day, I watch TV. When the weather is nice, I go to the garden at about three o'clock. I play football and skateboard. But when the weather is bad, I play Yu-gi-oh cards with my little sister. Both is fun. At five o'clock I watch TV again. Usually I have dinner at seven o'clock. When I'm not hungry any more, I take a shower and brush my teeth. Before bed-time I build my Yu-gi-oh deck. Playing with Yu-gi-oh cards is my favourite hobby. I go to bed at half past ten.

My little sister Tija wakes up at about 8 o'clock. After a big breakfast she brushes her teeth and gets dressed. At half past ten she starts doing things for school. She doesn't like that very much. She takes a break very often. After school obligations it's time for lunch. In the afternoon she plays computer games and reads books. Sometimes she plays cards with me. She doesn't like that very much because I always win. In the evening she watches TV and has dinner. She takes a shower and brushes her teeth. She goes to bed at about nine o'clock.

Isolation is a little nice and a little bad. The nice side is that I can sleep a little bit longer and I can play Yu-gi-oh cards more often than before. But the bad side is that I can't go anywhere. Sometimes I'm a little scared to get the virus. I hope the isolation will pass soon and we can return to normal life.

Tjaš Bricman, 6. a

Hi, Freddie!

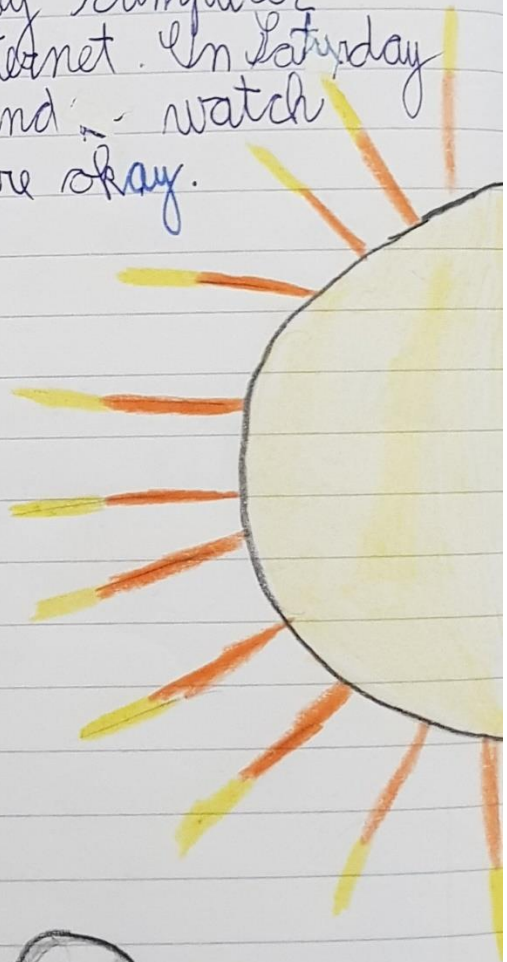
My name is Anže. I am 11 years old.
I have brown hair and blue eyes. I live
in 199 c Smartno. I live with my mum. I
have 1 sister. My favourite animal is dog.

I like playing football, basketball
and riding my bike. I don't like rollerblading.

My favourite days are Friday and
Saturday. On Friday I play computer
games and use the internet. On Saturday
I play table tennis and watch
television. I hope you are okay.

Have a nice day!

From,
Anže

Hi Freddie

My name is Žan. I'm eleven years old. I have got short brown hair and brown eyes. I live at number ninety four in Leger. I live with my mum, dad and sister. I've got one sister, but I haven't got any brothers. My favourite animal is monkey.

I like playing tennis, basketball, football, watching television, playing computer games and reading books. I don't like shopping and doing my homework.

My favourite days are Tuesday, Saturday and Sunday. On Tuesday I play football and I watch television. On Saturday and Sunday I play computer games, I play basketball and tennis.

From,

Žan

Hi Freddie,

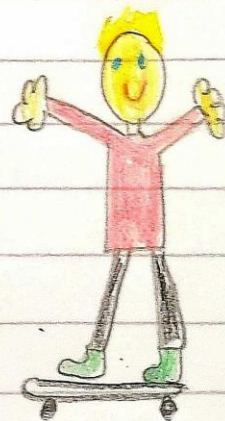
My name is Ožbej. I'm eleven years old. I have got blue eyes and blond hair. I live in small house with my mum, dad. I have got two older sisters than me. My favourite animals are dogs and cats.

I like doing judo, playing football and basketball. I don't like playing tennis, american football and handball.

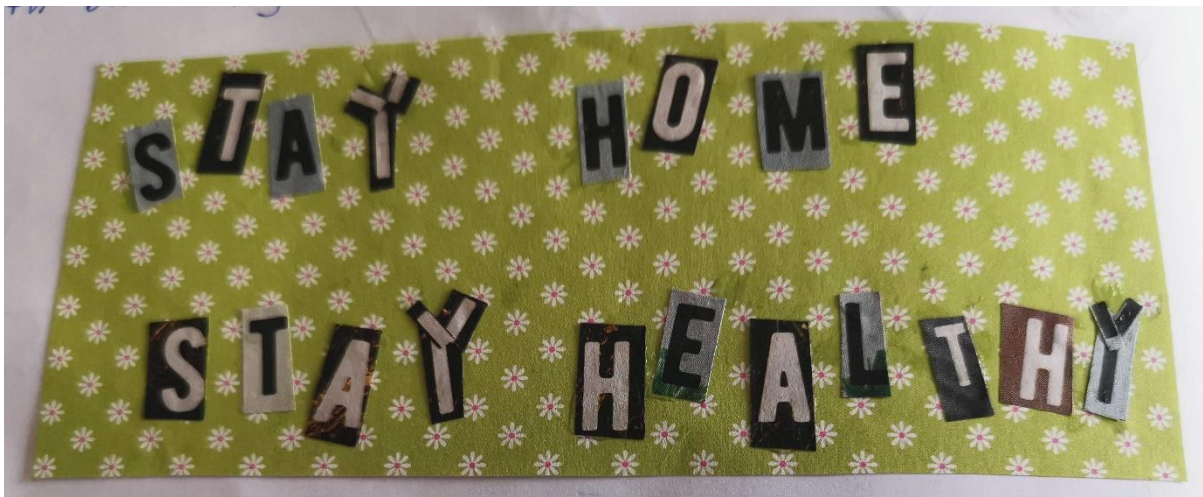
My favourite days of the week are Wednesday, Friday and Saturday. On Wednesdays I train judo. Sometimes I go to the skate park. On Fridays I play with my friends. On Saturdays I ride bike with my dad.

From,

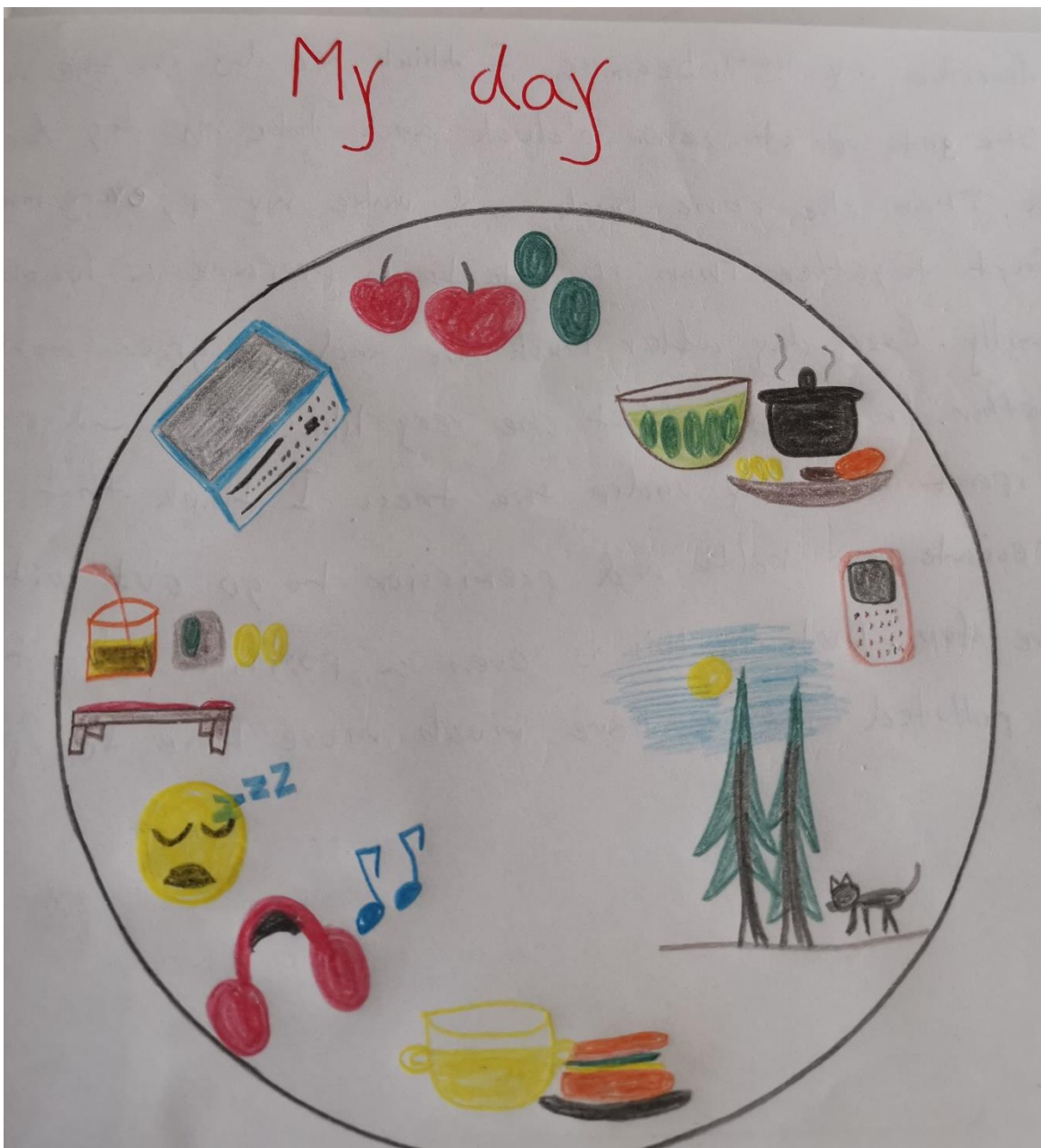
Ožbej

Ožbej Sovinc, 5. b

Ema Kuhelnik, 6. b

Ema Kuhelnik, 6. b

MY DAY

I wake up at nine o'clock, I dress up in my comfortable clothes, and go to the kitchen to make my breakfast. Usually, I eat fried eggs or bread with butter. Then I go to my room and prepare my computer for school. After one hour I eat some fruits, usually apple or kiwi. I wait for lunch which is usually at two o'clock. Then I take some rest and check my phone. If the weather is fine I go outside for a walk with my dog. When I come back is almost dinner time. Usually, I eat sandwich or sometimes I just drink a cup of milk. In my free time I listen to music, or go for a walk, to clear my mind. Every day I help my mum to prepare lunch and sometimes after lunch I bake a desert, because I like to help in the kitchen. I will describe my mom's day because I think her day is the most interesting. She gets up at seven o'clock and takes my dog for a morning walk. Then she comes back and wakes me up, every morning we eat breakfast together. Then she starts to prepare lunch for the whole family. Every day after lunch she and my grandmother drink coffee. Together I must say that she likes nature very much and everytime it is possible she spent her day under the trees. I think that we have to appreciate our health and permission to go out with friends and have fun. But in this is even a positive side.

Ema Kuhelnik, 6. b

JANJA GARNBRET - Project 3

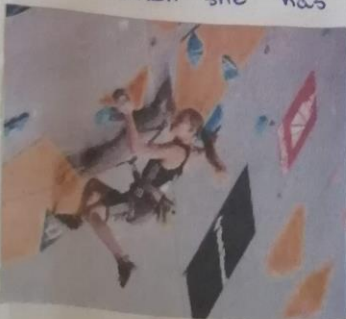
Janja Garnbret was born on 12th March, 1995 and she is 21 years old.

She lived in Šmarkno pri Slovenj Gradcu and now she lives with her boyfriend in Radovljica. She is the most successful Slovenian climber. She was in year 2019 the world champion in combination climbing. She was also Slovenian Sports woman of the year 2019. She will represent Slovenia at the Summer Olympics games in Tokyo.

Janja is 164 cm high and she weighs 48 kg. She is slim but very strong especially in her arms. She has oval face and long blond hair. Her eyes are blue and nose is small. She has thin lips. She is very beautiful.

Her style of dressing is sporty. She mostly wears tracksuit or jeans and an Adidas sweater or hoodie from Slovenian climbing team. She also wears a Red bull hat. She wears Adidas sneakers but when she climbs she wears climbing shoes. She has a sleeveless shirt and shorts. Often she has nails polished in red colour and earrings.

I chose Janja because I train climbing too. She is my idol. I admire her because she climbs very well. In her interviews she also gives helpful tips and says you have to enjoy and be relaxed in the sport. She is always positive and she has positive influences on me.

Eva Perše, 8. b

3rd project

| Adi Imolan |

For my 3rd project I am going to write something about Adi Imolan.

His name is Adi and his surname is Imolan. He lives in Komoka in Slovenia. Adi Imolan is a singer, guitarist, lyric-writer, poet, youth singer and singer-songwriter. He was born in Glavnoj Gradec on the 25th of March 1959. He is now sixtyone years old.

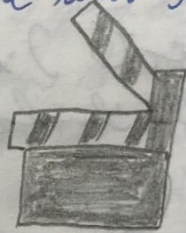
Adi is very tall and thin. He is pale skinned. Adi has a round face, a long nose and large mouth. He has his typical brown curly hair and green eyes. He has long nails, because he needs them for playing the guitar. He likes telling jokes

a lot and he is very funny.

Adi Imolan likes wearing dark clothes.
He usually wears a black jacket.

He always wears glasses.

I chose him for my project
because he can play the guitar
very well. I saw this once when I sang in
a choir when he was recording his new song.

Gašper Miheu, 8. a

Hi Freddie,

I'm Ana and I'm ten years old. I've got short brown hair
and green eyes. My address is forty-four Legem and I live with
my mum, dad, my little brother, my older sister and grandma.
My favourite animals are cats and dogs.

I like dancing, skiing and cycling. I don't like football and
basketball.

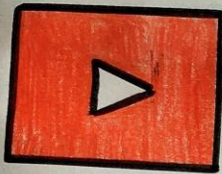
My favourite days of the week are Tuesday and
Wednesday. On Tuesdays I draw pictures, go cycling and play
with my friends. On Wednesdays I dance, do gymnastics
and play board games with my friends.

Yours,

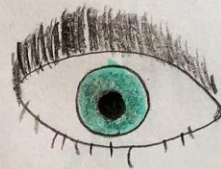
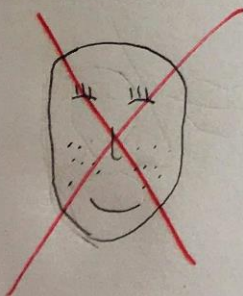
Ana

Ana Kaker, 5. a

Kaya Solo (Kaja Kocivar) is a Slovenian social media influencer with over 30 thousand followers. She is 23 years old and she lives in Velenje. She does Youtube videos that are fun and entertaining, but sometimes very serious and informational. Kaya also draws digital paintings, creates podcasts and has acted in one movie. She also loves animals and has two cats:

She is light-skinned and she is skinny. Her face is oval and nicely shaped. Kaya's eyes are ocean blue color, her nose is medium-sized and her lips are full. She always has long nails. I think she is a very beautiful person on inside and out. Her ears are pretty small and her skin is very clear (no freckles, wrinkles...) Her natural hair is straight and brown, but she often wears wigs.

Kaya's style is very different. Sometimes she dresses very comfortable and casual (hoodies, sweat pants...) but sometimes very flash and trendy (dresses, a lot of make up...). She usually wears pants and a T-shirt.

I chose Kaya because she is very real. She always tells her opinion, no matter what. She also won't let fame get to her and she sets a great example for younger audience by giving out advices based on her own experiences while growing up. She came from a shy person, without money or friends to a social media star without changing her personality so people would like her. That is something to value.

RAZISKAVA SPLETNIH MEDIJEV

PRIMERJAVA SPLETNIH MEDIJEV MMC RTV SLO IN 24UR.COM

Pri izbirnem predmetu vzgoja za medije so se dekleta lotila raziskave spletnih medijev, in sicer 24ur.com ter MMC RTV Slovenije.

Prvi del raziskave je temeljil na dvotedenskem opazovanju obeh spletnih medijev in primerjavi le-teh, v drugem delu raziskave pa so dekleta izrazila svoja stališča do obeh. Zapisala so, kaj zanimivega so odkrila, kaj jih je presenetilo, razburilo, razočaralo, razveselilo in kateri članek oziroma novica se jih je najbolj dotaknila. Na koncu so povzela še, kaj jim je bilo pri tej raziskavi najbolj/najmanj všeč.

Štiri raziskave prilagamo in vam jih ponujamo v branje. Odlična iztočnica za raziskovalno nalogo ☺.

Tudi te predstavitve so na voljo [tukaj](#).

Vsako leto v glasilu objavimo fotografijo vate. Ker nam je letos korona prekržala načrte, objavljamo fotografijo s sprejema prvošolcev v našo šolsko skupnost.

